

OKTOBER 1982

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Nieuwe
minister van
buitenlandse
zaken
George Shultz

**Kunnen
de V.S.
Libanon
vrede
brengen?**

KEN JOUDREY

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

15e jaargang No. 9

oktober 1982

ARTIKELEN

Religieuze eenheid — sleutel tot wereldvrede?	2
Libanon's toekomst in de Bijbel voorspeld!	4
Het goede nieuws achter het slechte nieuws van vandaag	7
Amerikaanse boeren staan voor crisis	9
Wanneer je elkaar niet meer zoekt . . .	11
Moet het Oude Testament gebruikt worden?	13
Reageerbuisbaby's? Het is tijd om te vragen waarom!	15
Het geslacht van uw ongeboren kind kiezen	17

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Verbeter uw Bijbel-I.Q.	19
Van onze lezers	29

BIJ ONZE OMSLAG

Een portret van George Pratt Shultz, die onlangs tot minister van buitenlandse zaken van de V.S. werd benoemd. Shultz, sinds 1975 president van Bechtel Corporation, is zeer goed met het Midden-Oosten bekend en heeft nauwe relaties met Philip Habib, de Amerikaanse bemiddelaar in de Libanese crisis.

Portret door Ken Joudrey

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijft naar:

• Europa, India, Afrika: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU

- Verenigde Staten: 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- Australië en Zuidoost-Azië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- Nieuw-Zeeland: P.O. Box 2709, Auckland 1
- Zuid-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg
- Filippijnen: P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117
- Latijns-Amerika: P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico
- Caribisch gebied: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvatende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 14. **Nederland:** Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland). Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. © 1982 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden. PRINTED IN ENGLAND BY AMBASSADOR PRESS, ST. ALBANS

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:
HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:
Herman L. Hoeh

Eindredactie en vormgeving:
Dexter H. Faulkner

Adjunct-hoofdredacteur:
Raymond F. McNair

Nieuwsbureau:
Gene H. Hogberg

Redacteurs:
Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, John R. Schroeder, Michael A. Snyder, Clayton Steep, Keith Stump

Assistent-redacteurs:
Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:
Dibar Apartian, Robert Boraker, John Halford, Sidney M. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Harold Jackson, Rod Matthews, Leroy Neff, Richard Paige, Richard J. Rice, Richard H. Sedliacik

Kopijredacteur:
Peter Moore

Redactie-assistenten:
Charlene Bentley, Debbie Burbach, Ann Hays, Werner Jebens, Craig Millar, Janice Roemer, Dan Taylor, Ron Toth, Debbie Yavelak, Jeff Zhorne

Vormgeving:
Randall Cole, Matthew Faulkner, Phil Gray, Minette Smith

Coördinator vormgeving:
Greg S. Smith

Fotoarchief:
Hal Finch, Veronica Taylor

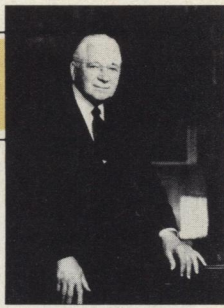
Fotoredactie:
Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson;
Medewerkers: Charles Buschmann, Donna Hayworth, Alfred Hennig, Roland Rees, Scott Smith, Kim Stone

Uitgeverij:
Hoofd productie: Roger G. Lippross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Ron Taylor; *Coördinators internationale edities:* Val Brown; Bob Miller, Jeannette van Pelt; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:
Leroy Neff

Internationale edities:
Duits: John B. Karlson; *Engels:* John R. Schroeder; *Frans:* Dibar Apartian; *Italiaans:* Carn Catherwood; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:
Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *Borehamwood, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Colin Adair

Persoonlijk van...

Wie heeft uw meeste belangstelling: Mensen of uzelf?

Het Amerikaanse weekblad TIME heeft eens een onderzoek ingesteld welk onderwerp in TIME met de meeste interesse werd gelezen. De uitslag? De wekelijkse rubriek van één pagina „People” (Mensen) trok de meeste lezers. Daarop is de uitgever van TIME met een nieuw tijdschrift begonnen: PEOPLE. Het had al heel spoedig een massa-oplage van miljoenen exemplaren.

Mensen zijn het meest geïnteresseerd in andere mensen! Bent u ook meer geïnteresseerd in andere mensen dan in *uzelf*?

Laten we het eens over *u* hebben!

Wat bent *u*? Hoe ziet uw leven eruit? Is uw leven zoals dat van de meeste andere mensen: lui, halfslachtig; bent u zich slechts half bewust van de mogelijkheden in deze wereld materieel succes te behalen — totaal onbewust van uw werkelijke uiteindelijke potentieel dat ongelooflijk groot is — van wat u uiteindelijk en geestelijk kunt zijn?

Is uw eigen favoriete onderwerp *uzelf*? In ernst, dat zou het geval moeten zijn! De Almachtige God liet u ten behoeve van een zeer groot *doel* geboren worden. Alle belangstelling die u misschien heeft voor het leven van andere, beroemde mensen is van geen enkele invloed op het *doel* dat God met *uw leven* heeft. *Uw leven* is van het allerhoogste belang voor *God*! Alleen *u* kunt het doel dat God met uw leven heeft verwezenlijken.

De mensen zijn zo snel met het taxeren van anderen, en zijn zo traag in het beoordelen van zichzelf.

Welke filmacteur zal een Oscar winnen? Welke man (of vrouw) moet President van de Verenigde Staten worden? Wie moet tot „atleet van het jaar” uitgeroepen worden? Sommige filmsterren eindigen hun leven in zelfmoord. Sommige presidentskandidaten lijden een smadelijke nederlaag. Alle atleten worden te oud om nog aan wedstrijden mee te doen. Uw belangstelling voor hun

leven zal *u* niet opheffen tot het uiteindelijke allesovertreffende potentieel waarvoor de Grote *God* u liet geboren worden.

Vanzelfsprekend kunt u inspiratie, ideeën en hulp uit het leven van *anderen* putten. Dat deed ik ook. Op 16-jarige leeftijd raakte ik geïnteresseerd in het leven van een van mijn favoriete mensen: Benjamin Franklin. Ik las zijn autobiografie. Ik werd er sterk door geboeid. Ik las het een tweede en een derde keer. Ik werd erdoor geholpen en geïnspireerd. Ook mijn eigen autobiografie heeft de belangstelling van een groot aantal mensen — en heeft, naar ik hoop, velen geholpen.

Mijn baas tijdens een baan in de zomervakantie ontstak in mij, ook toen ik nog 16 was, de ambitie om iets van mijn leven te maken — om werkelijk een succes te worden. Ambitie is niet slechts de begeerte iets te bereiken, maar tevens de inzet van de *wil* zichzelf op te voeren tot steeds grotere *inspanning*! Ik begon daaraan te werken — dwong mezelf tot steeds meer inspanning — voerde mezelf op toen het gemakkelijker was me te ontspannen. In die tijd voerde ik mezelf op ten behoeve van werelds materieel succes. Toen ik 34 was hoorde ik voor het eerst van het *ontzagwekkende* geestelijke potentieel, dat voor me lag *indien ik mezelf inzette voor dat ongelooflijke doel*, dat Gods uiteindelijke grote doel is voor *ieder* menselijk wezen! Ik berekende de kosten. De kosten zouden zeer hoog worden: vastberaden inspanning en toewijding als het gemakkelijker was om het wat rustiger aan te doen; tegenstand; opofferingen; vervolgingen; vasthoudendheid ten overstaan van schijnbaar onmogelijke obstakels. Nu, 55 jaar later, kan ik zeggen dat ik met volharding dat doel heb nagestreefd — met hard werken, met een leven van dienen en geven, niet van nemen, in het verdragen van kritiek, tegenstand, vervolgingen, van bijna iedere ontmoediging — maar voortgaand in levend *geloof*! Ik heb geen materiële goederen of financiële rijkdommen verzameld — maar ik heb wel *ongelooflijke* geestelijke rijkdommen verzameld in geluk, dienstvaardigheid en geestelijke vervullingen voor een onsterfelijk leven dat voor

(Zie verder pagina 28)

RELIGIEUZE EENHEID

Sleutel tot wereldvrede?

Gene H. Hogberg

De dreiging van nucleaire vernietiging vormt voor de religieuze organisaties en hun leiders een aansporing om zich meer dan ooit in te zetten voor dat ongrijpbare ideaal van een vredige wereld.

LATEN wij eens terugzien op de belangrijkste gebeurtenissen van dit jaar. Welk beeld levert dat op? De voorpagina's van de kranten werden beheerst door de vrees voor oorlog. Weken achtereenvolgend werden de koppen in beslag genomen door de gevechten in het Midden-Oosten en in de Zuidatlantische Oceaan.

Maar er deed zich nog een andere gebeurtenis van groot belang voor, die niet los gezien kan worden van het kritieke thema van oorlog en vrede. Het was het historische bezoek van paus Johannes Paulus II aan Engeland eind mei en begin juni.

Velen in Engeland houden zich nog steeds bezig met de diepere betekenis van dit unieke gebeuren. En niet zonder reden, want de gevolgen ervan moeten zich nog grotendeels manifesteren.

Bevordering van de drang naar oecumene

Op de eerste dag van zijn ongeëvenaarde bezoek aan Engeland verklaarde Johannes Paulus II in Londens rooms-katholieke Westminster Cathedral: „Het is vandaag voor het eerst in de geschiedenis dat een bisschop van Rome voet zet op Engelse bodem.”

Enkele ogenblikken later noemde de Paus een belangrijke — zo niet de voornaamste — reden van zijn reis: „Mijn diepe verlangen, mijn vurige hoop en mijn bede is dat mijn bezoek

de zaak van de eenheid aller christenen moge dienen.”

En zo leek paus Johannes' excursie naar Engeland veel op zijn historische driedaagse bezoek aan Turkije in november 1979. De Paus hield toen een drie dagen durende „topconferentie” met de Grieks-orthodoxe patriarch Demetrios I. Op die reis — „mijn eerste oecumenische bezoek” noemde hij het — gaf de Paus blijk van zijn voornemen een einde te maken aan wat hij „het onduldbare schandaal” heeft genoemd van de verdeeldheid binnen de belijdende christelijke wereld.

Dienst zonder precedent

Het hoogtepunt van het zesdaagse bezoek van de Paus aan het Verenigd Koninkrijk (hij bezocht niet alleen Engeland, maar ook Schotland en Wales) speelde zich op de tweede dag af. Het had betrekking op het allereerste bezoek van een paus aan Canterbury Cathedral, het hoofdkwartier van de Church of England, die zich viereneenhalve eeuw geleden van Rome heeft afgesplitst.

De Paus werd vergezeld door zijn gastheer, de aartsbisschop van Canterbury, Robert Runcie, en door de leiders van een tiental orthodoxe en protestantse kerken.

In zijn openingswoorden benadrukte de aartsbisschop dat deze dienst „de viering van een gemeenschappelijke visie” vertegenwoordigde. Wat erop volgde was eveneens een primeur voor een Anglicaanse Kerk: een preek van een paus.

In zijn boodschap deed de Paus zowel een beroep op de aanwezigen als op de miljoenen tv-kijkers om de

opdracht te aanvaarden „te bidden en te werken voor de verzoening en voor de kerkelijke eenheid”.

De Paus hield de grote schare gelovigen in de kathedraal voor, dat de eenheid van de kerk „alle politieke verdeeldheid en alle barrières te boven gaat”. Hij zei dat zijn bezoek aan de kathedraal een dag was „waar eeuwen en generaties lang naar is uitgezien”.

Na afloop van de dienst tekenden de Paus en de aartsbisschop van Canterbury een gemeenschappelijke verklaring waarin gezegd werd: „Wij verplichten ons opnieuw met onwrikbaar geloof, nieuwe hoop en steeds sterkere liefde te werken aan de eenwording.” Zij kondigden de instelling van een nieuwe, gemeenschappelijke commissie aan die wegen zal moeten zoeken om verdergaande samenwerking tussen de beide kerken te bevorderen.

Tijd rijp voor pauselijk bezoek

Het is onwaarschijnlijk dat een bezoek van de Paus aan het voornamelijk niet

(Zie verder pagina 23)

HISTORISCH BEZOEK — Paus Johannes Paulus II verlaat St. George's Cathedral in Southwark, vlakbij het centrum van Londen, op de eerste dag van zijn bezoek aan Engeland. De kleinere foto's uiterst rechts: de Paus arriveert op de luchthaven Gatwick in een gecharterd Italiaans vliegtuig, en (tweede foto) spreekt de menigte die hem verwelkomt toe; bejaarden, zieken en invaliden (midden) arriveren bij St. George's Cathedral voor pauselijke hulp. Johannes Paulus arriveert in Bellahouston Park in Glasgow, Schotland, voor een mis in een speciaal ontworpen „pausomobiel”, en (onderste foto) wordt door een menigte van 260.000 mensen verwelkomd.

De ECHTE WAARHEID

LIBANON'S TOEKOMST

in de Bijbel voorspeld!

Keith W. Stump

Opnieuw hebben de gebeurtenissen in Libanon de krantekoppen veroverd. Wat heeft de toekomst in petto voor dit door conflicten geteisterde gebied?

Wat gebeurt er precies in Libanon? Wat is de betekenis van de voortdurende onrust die deze bitter verdeelde natie in haar greep houdt?

En wat zegt de bijbelse profetie over het lot van deze smalle strook land aan de blauwe wateren van de oostelijke Middellandse Zee?

Het Libanon van onze dagen vormt een buitengewoon belangrijk element in het beeld van het turbulente Midden-Oosten. Toch hebben maar weinig mensen begrip van de beslissende gebeurtenissen die daar plaatsvinden of van de vraag *waarheen zij tenslotte zullen leiden*.

Het jaar 1982 was getuige van een sterke toename van het geweld en van de onrust in dit omstreken Libanon. Dit door oorlog verscheurde land — eens het handels- en bankcentrum van de Arabische wereld — is in stukken gescheurd door jaren van verdeeldheid zaaierende onderlinge strijd en door het ingrijpen van buitenlandse mogendheden.

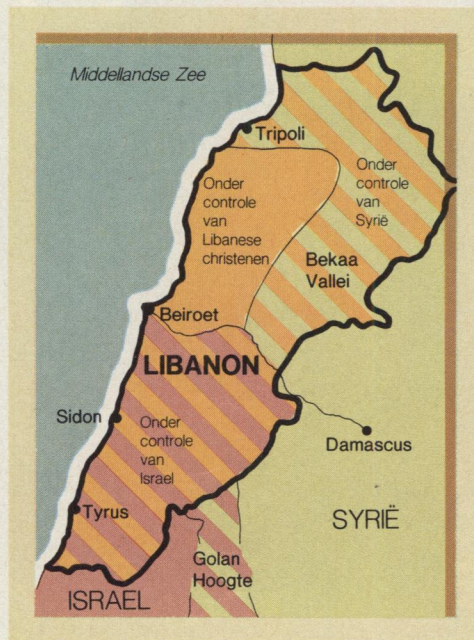
De steden zijn door de chronische oorlogvoering voor een deel in puin gelegd. De eens zo welvarende economie van Libanon is volkomen kapot. Het prachtige land is verdeeld in ontelbare op zichzelf staande enclaves en invloedssferen. In veel opzichten bestaat Libanon als land in feite niet meer.

En dan te bedenken dat dat alles niet nodig was geweest als de mensen

slechts de *weg* naar vrede hadden gekend!

Foenicië van de Oudheid

Laten wij eerst eens kijken naar de

oude achtergrond van dit woelige gebied. Slechts weinig mensen hebben een idee van Libanons rol in de geschiedenis.

Drieduizend jaar geleden heette de streek die wij tegenwoordig Libanon noemen, Foenicië. De oude Foeniciërs waren de grootste zeevarende kooplieden van de Oudheid. Hun reizen reikten tot aan de tinmijnen van Cornwall in Engeland, en misschien zelfs tot aan de Nieuwe Wereld.

De Foeniciërs van de Oudheid vormden een tak van de Kanaänitische volkeren uit de Bijbel — afstammelingen van Kanaän, de zoon van Cham, de zoon van Noach (Gen. 10:1-6). In hun eigen taal bestempelden de Foeniciërs zich collectief als *Kena'ani*, of Kanaänieten.

Maar Foenicië vormde nooit werkelijk één enkele eenheidsstaat of één rijk. Het was een verzameling onafhankelijke en veelal met elkaar concurrerende stedelijke koninkrijkes met een gemeenschappelijk belang in de handel. Als regel spraken de Foeniciërs over zichzelf als Tyriërs, Sidoniërs, Bybliërs enzovoort — al naar de stad waar zij vandaan kwamen — en niet zozeer als Foeniciërs.

De welvarende kuststeden van Foenicië bestaan tegenwoordig nog steeds, al zijn ze nu dan ook heel wat minder welvend. Tot die steden behoren het oude Tripoli (Taraboeloes in modern Arabisch), Gebal (het Griekse Byblos, tegenwoordig Jubail), Berot (het Griekse Berytos, het moderne Beiroet), Zidon (Sidon, het moderne Saida) en Tsor (het Griekse Tyros, het moderne Tyrus of Soer).

Bijbellezers zullen zich herinneren dat koning Salomo van Israel op uitnodiging van koning Hiram van Tyrus in de Oudheid 30.000 man naar de weelderige cederwouden van de Libanese bergen zond om timmerhout voor de Tempel in Jeruzalem te kappen en te vervoeren. Tyrus had al eerder arbeidskrachten en materialen geleverd voor de bouw van het paleis van koning (Zie verder pagina 24)

Slechts weinigen zijn zich bewust van de gebeurtenissen die tot de huidige chaos in Libanon hebben geleid.

Vanaf de 15e eeuw tot kort na de Eerste Wereldoorlog bevond Libanon zich onder het juk van de Ottomaans-Turkse heerschappij. In het midden van de 19e eeuw was Libanon het toneel van verschrikkelijke vervolgingen. Libanese Moslims (zowel behorend tot de sekte der Soenniten als tot die der Sji'iten), Druzen (volgelingen van een middeleeuwse kalief van Egypte) en christenen (Maronieten, Grieks-Orthodoxen, Griekse Katholieken en anderen) bevochten elkaar op leven en dood.

Tenslotte kwamen Frankrijk en Engeland tussenbeiden. De vrede werd hersteld, waarna de binnenlandse toestand snel verbeterde.

Na de ineenstorting van de Osmaanse (Ottomaanse) heerschappij werd Libanon van 1920 tot 1941 onder Frans mandaat bestuurd. In 1946 verwierf Libanon volledige onafhankelijkheid, waarbij alle buitenlandse troepen het land verlieten.

Tot 1975 genoot Libanon een betrekkelijk stabiele regering. Deze was het resultaat van een zorgvuldig afgewogen machtsverdeling tussen de diverse religieuze schakeringen in het land. Elke religieuze groep kreeg een stukje van de politieke taart.

In scherpe tegenstelling daarmee is Libanon's centrale regering tegenwoordig vrijwel in vergetelheid geraakt. Zij vertegenwoordigt niet veel meer dan een schijngezag, zonder enige politieke slagkracht. Tevergeefs probeert het de hopeloos uit de hand gelopen gebeurtenissen enigermate onder controle te brengen.

Een belangrijke factor in de verstoring van het delicate evenwicht in de Libanese politiek en in de Libanese

samenleving was het binnendringen van de Palestijnen met hun politieke problemen.

Burgeroorlog komt naar Libanon

De Palestijnen zijn die Arabieren die afkomstig zijn uit de gebieden die in de Zesdaagse Oorlog van 1967 door Israël werden bezet. Zij vluchtten in 1948 bij de stichting van de staat Israël uit het toenmalige mandaat-

De aanwezigheid in Libanon van vluchtelingenkampen voor zo'n 450.000 dakloze Palestijnen vormde een belangrijke factor voor de politieke onenigheid in het land. De Palestijnse Bevrijdings Organisatie PLO ging deze kampen meer en meer gebruiken als opleidingskampen voor guerrilla's die hun aanvallen op Israël richtten. De situatie werd nog verergerd toen in het begin van de jaren '70 nog eens

milities zware verliezen toe te brengen. In april 1976 kwamen met stilzwijgende toestemming van de Verenigde Staten en Israël, op verzoek van de Libanese regering 30.000 man Syrische troepen tussenbeide aan de zijde van de christelijke minderheid, om zodoende het machts evenwicht te herstellen dat ten gunste van de Palestijnen en de Libanese moslims was verstoord.

Midden november 1976 slaagde het Syrische leger erin de controle over Beiroet te verwerven, waarna de burgeroorlog in een patstelling eindigde. Er was niets opgelost en er waren 60.000 mensenlevens verloren gegaan. De Arabische Liga gaf Syrië opdracht zijn legereenheden in Libanon om te zetten in een vredesmacht.

In maart 1978 rukten Israëlische troepen Zuid-Libanon binnen, vernietigden de daar gelegen Palestijnse bolwerken, en verjoegen de Syrische troepen die daar posities aan de grens hadden ingenomen. Na de aankomst van een vredesleger van de Verenigde Naties trokken de Israël's zich in juni terug. Maar nadat Israël zich had teruggetrokken, infiltreerde de PLO opnieuw in het betrokken gebied.

In weerwil van de aanwezigheid van het 6000 man sterke contingent der Verenigde Naties, braken er telkens weer nieuwe gevechten uit tussen de christelijke militieën en de Palestijnen, terwijl de Israël's vergeldingsaanvallen bleven uitvoeren op de PLO-bases in Zuid-Libanon.

In samenhang met de aan de gang zijnde Israelisch-Egyptische vredesonderhandelingen brachten de Israelische aanvallen geleidelijk wijziging in de opstelling van Syrië. Syrië en de PLO — die nu in de praktijk onder controle van Syrië stond — begonnen met de Libanese

WANNIEER VROUWEN EN KINDEREN LIJDEN...

Keith W. Stump

gebied, en nogmaals in 1967 uit de door Jordanië geregeerde delen van Palestina die nu onder Israelisch militair bewind staan. Aangrenzende Arabische landen, waaronder Libanon, zetten hun poorten voor hen open.

Wat de Palestijnen nu willen is een eigen volledig soevereine staat op de Westoever van de Jordaan en in de Gaza-strook — gebieden die nu door Israël worden bestuurd. (Zie „Jordanië's koning Hoessein op zoek naar Vrede" in DE ECHTE WAARHEID van de vorige maand.)

duizenden gewapende Palestijnse guerrilla's die door de troepen van koning Hoessein uit Jordanië waren verdreven, Libanon binnentrokken. Waarmede het aantal gewapende guerrilla's binnen Libanon tot meer dan 20.000 opliep.

In 1975 brak in Libanon een burgeroorlog uit tussen de rechtse Libanese christenen en de linkse Libanese moslims. De Palestijnse guerrilla's sloten zich bij de militante moslims aan.

De Palestijnse guerrilla's en de Libanese moslims slaagden erin de christelijke

moslims de vrees te delen voor een groeiende samenwerking tussen de Libanese christelijke milities en Israël.

Wat het Syrische gevoel van onveiligheid nog deed toenemen, was dat de leider van de christelijke milite in Zuid-Libanon, majoor Saad Haddad, in april 1979 de onafhankelijkheid uitriep van een 10 km brede strook langs de Israëlische grens die hij „Vrij Libanon” doopte. Majoor Haddad en zijn 4000 rechtse Libanese militieleden zijn vrienden en bondgenoten van de Israël's en tegenstanders van de PLO guerrilla's.

de, pro-Iraanse Amal Beweging en de PLO.

Op dit moment wedijveren in Libanon 97 verschillende politieke partijen en milities om een machtspositie!

Tragischerwijze zijn duizenden burgers, waaronder vele honderden vrouwen en kinderen, het slachtoffer geworden van het kruisvuur tussen de strijdende partijen.

Het conflict duurt voort

Vorig jaar concentreerde het

urde. Maar Syrië bleef weigeren.

Wederzijds werden steeds krijgszuchtiger bedreigingen geuit en het scheelde maar weinig of de beide landen waren in oorlog gekomen.

werden de vlammen weer aangewakkerd. In het kielzog van de raketten crisis kwamen Israëlische bombardementen en granaatvuur op Palestijnse versterkingen in Zuid-Libanon, die in juli 1981

MILNER—SYGMA

ALAIN NOGUES—SYGMA

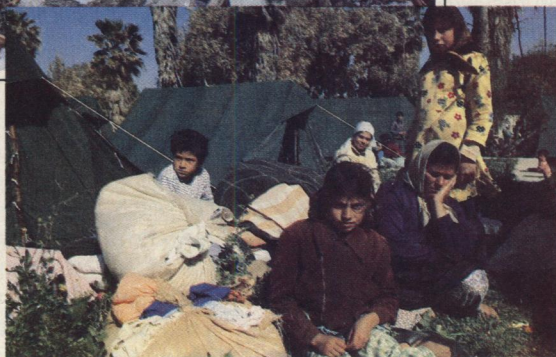
Het beeld van de afgelopen jaren was er een van een lange reeks militaire botsingen langs de Israëlisch-Libanese grens. Aanvallen op Israël door PLO guerrilla's, gevolgd door vergeldingsaanvallen door Israël tegen Palestijnse enclaves in Libanon, gevolgd door Palestijnse represailles tegen Israëlische dorpen.

In de pauzes tussen de hevige gevechten van Palestijnen en Israël's hielden twisten tussen de politieke formaties in Libanon de vuurtjes brandende. Deze facties reiken van de 15.000 man tellende, door Israël gesteunde milite van de Maronitisch-christelijke Falangistische Partij en andere niet-Falangistische christelijke milities tot de Libanese Communistische Partij, de uit Sji'itische moslims bestaan-

A. DEJEAN—SYGMA

nieuws in Libanon zich op twee belangrijke ontwikkelingen. De eerste was de Syrische raketten crisis. Nadat Israël twee Syrische Kanonner-helikopters had neergehaald die bezig waren een aanval op Libanese christenen uit te voeren, stelde Syrië eind april 1981 in midden-Libanon tientallen Russische SAM luchtdoelraketten op in de Bekaa vallei. Israël eiste dat de raketten zouden worden verwijderd en dreigde ze te vernietigen als dat niet gebe-

ALAIN KELEER—SYGMA

Wanhopige pendeldiplomatie door de speciale Amerikaanse afgezant Philip Habib slaagde er slechts op het nippertje in een confrontatie te voorkomen en daarmee een groot conflict af te wenden.

Nauwelijks was de oorlogskoorts gezakt of opeens

culmineerden in een bombardement op de PLO in de Libanese hoofdstad Beiroet. Palestijnse guerrilla's sloegen terug met lange-afstands raketvuur over de Libanese grens op de Israëlische steden Naharia, Kirjat Sjemona en Metoella.

Libanese kranten beschreven de Israëlische aanval op Beiroet als het bloedigste luchtbombardement op een Arabische stad in de 33-jarige geschiedenis van het Arabisch-Israëlische conflict. Tijdens deze luchtaanvallen vielen er in Beiroet meer dan 300 doden en 800 gewonden. De meeste slachtoffers

— waaronder veel vrouwen, kinderen en babies — waren Libanese en Palestijnse burgers.

Het officiële doel van de Israëlische vliegtuigen waren de kantoren van de PLO in West-Beiroet. Maar die kantoren ontsnapten volkomen onbeschadigd, terwijl de zwaarste schade werd aangericht in de dichtbevolkte omliggende wijken.

De Israëlische aanvallen werden in brede kring veroordeeld als veel verder te gaan dan alles wat op gronden van nationale zelfverdediging zou

Zie verder pagina 26

Het GOEDE NIEUWS

achter het slechte nieuws van vandaag

Michael A. Snyder

De journaliste keek me stomverbaasd aan. We bevonden ons in het persgedeelte om een bijeenkomst voor atoomontwapening te verslaan.

Een van de mensen van de pers vroeg zich af waarom THE PLAIN TRUTH iemand stuurde om een verslag te schrijven over een bijeenkomst voor ontwapening.

„Jullie schrijven in jullie blad dat God de aarde zal vernietigen”, zei deze journaliste. „Waarom zouden jullie dus belang stellen in een poging tot ontwapening van mensen?”

„Omdat”, antwoordde ik, „God de aarde *niet* zal vernietigen en wij een dergelijke boodschap ook niet verkondigen. Wat we wel verkondigen is het goede nieuws dat God zijn Zoon Jezus Christus zal sturen om de mensen ervan te weerhouden de aarde en de hele mensheid daarop te vernietigen. De mens zal zichzelf verkeerd blijven besturen tot aan het punt waarop de situatie goddelijke interventie vereist om de totale uitroeiing van de mensheid te vermijden. Daarom stellen we juist heel *veel* belang in pogingen van mensen, die afgesneden zijn van elke ware kennis van God, om het vernietigingsproces stop te zetten.”

Verbijsterd door deze opmerking hield ze aan, terwijl andere leden van de pers erbij kwamen staan: „Maar staat er niet in de *Bijbel* dat God de aarde zal vernietigen? Trouwens, waarom gebruiken jullie de *Bijbel* eigenlijk als jullie bron en verwijzen jullie ernaar in THE PLAIN TRUTH?”

Wat er werkelijk in de Bijbel staat

Dit zijn goede vragen. En wij geven er

elke maand in de bladzijden van THE PLAIN TRUTH/DE ECHTE WAARHEID antwoord op. Maar heeft u, net als deze journaliste, verondersteld dat een vertoornde God deze planeet ‘vol zondaren’ inderdaad zal slaan? Weet u precies wat de Bijbel zegt over de oorzaken van de menselijke omstandigheden die leiden tot het ‘einde van de wereld en de opkomst van een nieuwe tijd’?

Let eens op dit bijbelse verslag: „Want er zal dan [aan het eind — de tijd die snel nadert] een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal”! (Matth. 24:21.)

„Ja, zij zijn verschrikt, krampen en weëën grijpen hen aan, als een barende krimpen zij ineen” (Jes. 13:8).

Weinigen begrijpen de oorzaak van deze tragedies die de mensen zo zullen aangrijpen.

Nog minder mensen bezitten enige kennis van het *goede nieuws* over de oplossing van de steeds hoger oprijzende problemen van deze tijd. Het is de boodschap die THE PLAIN TRUTH iedere maand in zes talen verkondigt. Het goede nieuws dat Jezus zal terugkeren om deze tragische dagen barmhartig *in te korten*, want „indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden” (Matth. 24:22).

Om de verdrijving van het kwaad van deze tijd te realiseren, komt Jezus Christus om een levenswijze in te stellen die op dit moment door slechts zeer weinig mensen gevolgd wordt — de levenswijze die gebaseerd is op geven, medeleven en echte liefde. Als u alles overleeft en in deze grootse, nieuwe wereld vol vreugde, vrede en

welzijn zal voortbestaan, zult u niet meer leven op de huidige wijze van lijden en pijn. Daar krijgt u de kans niet voor!

Wanneer Christus terugkeert, zal Hij een eind maken aan de laatste, vreselijke strijd van mens tegen mens (Openb. 16:14-20; Zach. 14:1-4, 12). En Hij zal terugkeren met de hoogste macht om de mensheid een *nieuwe heerschappij* te geven (Dan. 2:44).

Waarom beseffen zo weinigen dat de daden van de menselijke regeringen — regeringen die gebaseerd zijn op nemen, niet op geven — de oorzaak zijn van de hedendaagse wereldproblemen?

En verder dat er achter deze verkeerde regeringen houdingen en krachten staan die *iedere poging* om tot wereldvrede te komen verijdelen?

Wat alleen de Bijbel openbaart

Waarom beroept THE PLAIN TRUTH/DE ECHTE WAARHEID zich op de Bijbel bij het verkondigen van dit goede nieuws?

Kijk eerst eens naar de wereld waarin wij leven. Als u de krant van vandaag — of enige andere krant — leest, wordt u meteen herinnerd aan de beroering die het grootste deel van het menselijk ras overspoelt.

Waarom is er twist, honger en oorlog? *Waarom* zijn we, ondanks oprechte menselijke zorg en inspanningen, niet in staat een eind te maken aan raciale spanningen, moord, het uiteenvallen van gezinnen en scheidingen?

Beseft u dat er een *oorzaak* is voor ieder gevolg? Dat er maar *twee* fundamentele levenswijzen bestaan?

Laten we dit goed begrijpen! De

mensheid gaat gebukt onder het kwaad — de vloeken van oorlog, diefstal, misdaad — omdat een overweldigend aantal mannen en vrouwen de levenswijze van nemen volgt. En weinig

de wijze van geven, van liefde en medeleven — wordt tot in alle bijzonderheden geopenbaard in de Bijbel. Het wordt hoog aangeslagen in de woorden van de mensen, maar

‘geven’ werkelijk betekent!

De enige Bron

Er is maar *een* bron die op gezaghebbende manier deze ontbrekende kennis onthult die wij zo wanhopig hard nodig hebben. Deze bron is de Bijbel. Toch is er tegenwoordig niet een boek dat in ernstiger mate verkeerd begrepen wordt.

Alleen de Bijbel onthult een volkomen levenswijze die vrede zou brengen, de wereld zou ontwapenen en een eind zou maken aan armoede.

Maar de misleide mensheid, in de meest grove onwetendheid, wil daar niet naar leven! Door persoonlijke, individuele verkiezing verwerpen mannen en vrouwen het gezag van de Bijbel — verwerpen zij doelbewust de *levende* geestelijke wetten die over dit universum heersen.

Het resultaat? „Het recht wordt teruggedrongen en de gerechtigheid blijft verre staan, want de waarheid struikelt op het plein en de oprechtheid vindt geen ingang. *Zo ontbreekt de waarheid* en wie wijkt van het kwade, wordt het slachtoffer van uitbuiting” (Jes. 59:14-15).

Niets van dit alles hoeft ooit te gebeuren. De wetten die opgesteld zijn door de grote God — samengevat in tien globale principes, die bekend staan als de Tien Geboden — werden opgesteld voor ons, om de mensen naar het geluk te leiden. En God zegent hen die ze behouden en gehoorzamen!

Let eens op wat er gebeurt met hen die hun leven oprecht wenden tot de levenswijze die God geopenbaard heeft en zijn wetten gehoorzamen: „Beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerschers, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten... alle volken zullen u gelukkig prijzen, omdat gij een land van welbehagen zijt” (Mal. 3:10-12).

Dit is uw persoonlijke keuze — om door te gaan op de weg van wedijver, jaloezie en gulzigheid, of om de weg te gaan volgen die ware voldoening en echt geluk brengt.

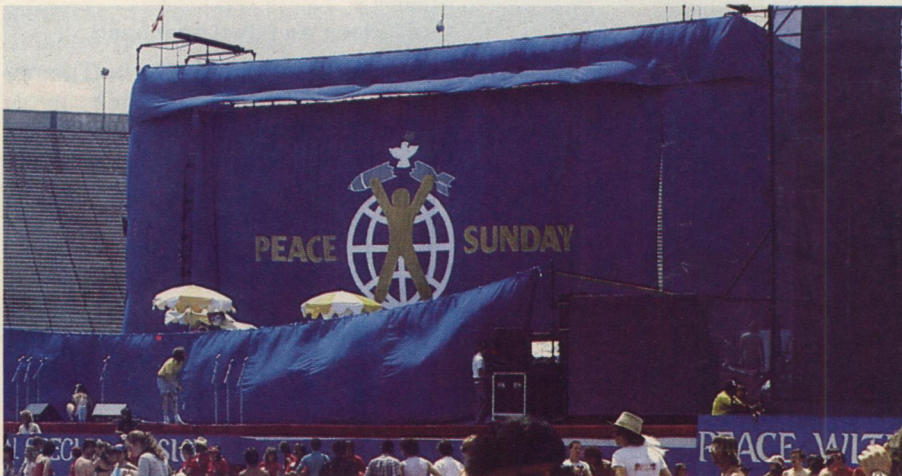
Als u wilt weten hoe relevant de Bijbel is voor uw huidige leven, bestel dan een *gratis* exemplaar van onze boekjes *Nooit eerder begrepen: Waarom de mensheid haar problemen niet kan oplossen* en *De Tien Geboden*.

De weg naar het ware begrip staat voor u open. Waar kiest u voor? □

Acteurs en musici geven uitdrukking aan hun steun aan de atoomontwapening in Pasadena, Californië, tijdens een rally in de Rose Bowl op 6 juni (boven). Actrice Jane Fonda, een ontwapeningsactivist, spreekt tot meer dan 85.000 mensen (links).

De rally was georganiseerd vóór de vijf weken durende United Nations Second Special Session on Disarmament die op 14 juni begon (onder).

FOTOS MICHAEL SNYDER — PT

mensen realiseren zich dat deze levenswijze van ‘nemen’ de *oorzaak* is — de automatische uitkomst — van het kwaad en sociale plagen die de hedendaagse mensheid belegeren!

De tegenovergestelde levenswijze —

zelden helemaal begrepen en omgezet in daden!

Deze hypocriete wereld is zo verblind, zo volkomen verward (Openb. 12:9) dat zij niet uit zichzelf kan begrijpen wat deze levenswijze van

AMERIKAANSE BOEREN STAAN VOOR CRISIS

Zelfs met zijn recordoogsten staat de gemiddelde Amerikaanse boer met zijn rug tegen de muur. Hier volgt waardoor — en hoe het komt dat ook u ermee te maken krijgt.

Dan Taylor

Een hele generatie Amerikaanse boeren gaat kopje onder in gigantische schulden en dalende oogstprijzen. Zij die de huidige moeilijkheden weten te overleven zullen in de toekomst voor mogelijk nog ernstiger problemen komen te staan.

Hoe kon het tot een dergelijke crisistoestand komen?

Een les voor de boeren

In de jaren '70 stortte de Amerikaanse landbouw zich vol vertrouwen op de wereldgraanhandel. Lucratieve Sovjet- en Oostblokmarkten openden hun bijna lege voorraadschuren voor de voedsel- en landbouwexporten uit de Verenigde Staten.

Om aan de vraag te kunnen voldoen steeg de tarweproductie van de Verenigde Staten, aangemoedigd door de overheid, van 1546 miljard schepels (van 35,24 liter) in het jaar 1970 tot 2045 miljard schepels in 1980. Tegelijk schoot de totale Amerikaanse landbouwexport tussen 1970 en 1982 van zeven tot vijfenveertig miljard dollar omhoog.

Met een afzet van 145 miljard dollar in het afgelopen jaar is de landbouw tot de grootste business van de Verenigde Staten geworden. Zij draagt dan ook het leeuwedeel bij aan de betalingsbalans van Amerika.

Maar in 1980 stelde de toenmalige president Carter een embargo in op voedsel- en landbouwexporten naar de Sovjet-Unie. Dat kostte de Amerikaanse boer naar

schatting zo'n 11 miljard dollar.

Onder het Reagan-bewind werd de export naar de Sovjet-Unie weer ter hand genomen, maar de voorzichtige Russen die niet alles op één kaart wilden zetten, hadden intussen met meer landen handelsbetrekkingen aangeknoopt. En dus bezit de Amerikaanse boer nu nog slechts een deel van de markt die hij eens beheerste.

Dat neemt niet weg dat de graansilo's van de Verenigde Staten volgepropt blijven worden met record- of bijna-recordoogsten, waarvan het onverkochte deel een neerwaartse druk op de prijzen uitoefent.

Wat alles nog erger maakt is dat de hoge rentepercentages de waarde van de dollar op blijven drijven, wat de voedselprijzen op de exportmarkt nog verder doet stijgen. Dit maakt het voor de Verenigde Staten nog moeilijker hun thans bestaande markten zoals die van de Europese Gemeenschap (hun grootste exportmarkt) te behouden.

Tussen 1975 en 1981 zijn de Amerikaanse landbouwexporten naar de Europese Gemeenschap in waarde gedaald van 2,2 miljard dollar tot 1,7 miljard dollar.

Dit kwam overeen met een nettodaling van 5 miljoen ton landbouwproducten. De uitvoer van bepaalde artikelen zoals sojabonen en maisgluten-veevoeders steeg zo dat ze tot ongerustheid in Europa hebben geleid. Maar andere producten liepen terug. Dat geldt met name voor granen zoals tarwe, gerst, haver en mais. De terugval heeft de Verenigde Staten aanleiding gegeven vraagtekens te plaatsen bij het

systeem van prijsondersteuning zoals dat in het gemeenschappelijke landbouwbeleid van de Europese Gemeenschap is neergelegd.

En zo staat de Amerikaanse landbouwer dan weliswaar tot de borst in het graan, maar wordt hij met een zeer onzekere exportmarkt geconfronteerd.

Verborgene oorzaak van de crisis

De benijdenswaardige groei van de Amerikaanse landbouw heeft zijn prijs geveerd.

De oproep van de regering der Verenigde Staten tot vergroting van de agrarische productie in de jaren '70 eiste meer landbouwgrond, meer werktuigen en meer geld. Typisch voor de werkwijze van de Amerikaanse boer is dat hij elk jaar geld leent voor de aankoop van zaad, brandstof en kunstmest, waarvan hij de kosten terugbetaalt nadat hij zijn oogsten heeft verkocht. Maar veel boeren liepen al te hard van stapel. Zij leenden er maar op los, in de hoop de gestegen productie tegen hogere prijzen af te kunnen zetten. Maar nu zitten zij met de gebakken peren.

Sommige van hen zien zich nu gedwongen meer dan 25 procent van hun inkomen aan verschuldigde rente te besteden! Voor hen is er maar één uitweg uit de dreigende financiële ondergang, en dat is de productie zo hoog mogelijk op te voeren in de hoop dat de prijzen die zij voor hun producten ontvangen op de een of andere manier zullen stijgen.

Maar de meeste boeren krijgen de
(Zie verder pagina 21)

Waarom de Sovjet-Unie zich niet zelf kan voeden

Wist u dat het Tsaristische Rusland tot 1917 de grootste graanexporteur van de wereld was?

Dat neemt niet weg dat het grootste probleem waarvoor de leiders van de Sovjet-Unie zich tegenwoordig, na 65 jaar van communistische planning, gesteld zien niet de bewapeningswedloop is of Afghanistan. Het is het chronische falen van de Sovjet-landbouw om voldoende voedsel voor de behoeften van het land te produceren.

Voor het vierde achtereenvolgende jaar staan de Sovjets voor een slechte graanoogst. Alleen al de produktie van dit jaar zal 68 miljoen ton achterblijven bij de planning van het Kremlin.

Dat betekent nog meer graanimporten en een voortgezette druk op de deviezenreserves.

Tegenwoordig importeren de Sovjets niet alleen graan (zij zijn de grootste graanimporteurs ter wereld), maar ook andere stapelprodukten.

De problemen van de Sovjet-landbouw zijn veelsoortig. Om te beginnen is het concept van collectieve boerderijen, die volgens een door de staat geplande opzet opereren, in de praktijk ondoelmatig gebleken.

In scherpe tegenstelling daarmee leveren de kleine lapjes eigen grond van de boerengezinnen, die samen maar drie procent van de cultuurgrond in beslag nemen, bijna 30% van de totale landbouwproduktie.

Wat is daarvan de oorzaak?

De belangrijkste is de aanwezigheid van een prikkel. Zo'n klein lapje eigen grond van een gezin (de „Prusadebny" ofwel „dicht bij huis") kan de gebruiker bijna een derde van zijn jaarinkomen opleveren.

Het probleem van de loonprikkel die van de staat uitgaat is, dat zij onvoldoende zijn om landarbeiders in staat te stellen zich de luxe-artikelen aan te

schaffen die de meesten graag zouden bezitten in een samenleving die dermate arm is aan consumptiegoederen.

Diverse autoriteiten geven het weer de schuld van de slechte resultaten van de Sovjet-landbouwproduktie. Maar vorig jaar november gaf Brezjnev het Centrale Comité opdracht nu eens op te houden met alles op het weer te gooien. Hij zei:

„Langjarige ervaring heeft bewezen dat wij bijna elk jaar ongunstig weer voor de landbouw hebben. Daarom moet dat niet langer als een uitzondering worden beschouwd, maar als een verschijnsel dat voor ons klimaat normaal is."

Evenals andere Sovjet-leiders weet Brezjnev dat de werkelijke problemen van de Sovjet-landbouw ernstig zijn. De Sovjets hebben immers bijna 27% van de overheidsinvesteringen in de landbouw gestoken — dat is meer dan welk ander land ook.

Daar komt bij dat de Sovjet-Unie zo'n 27 miljoen mensen in de landbouw aan het werk heeft (dat is meer dan tienmaal zoveel als de Verenigde Staten). En daar komen dan volgens een schatting nog eens 15,6 miljoen mensen bij die in de oogstpiek aan de industrie worden onttrokken om in de landbouw te worden ingezet.

Toch blijven de tekorten voortbestaan. Voor een groot deel is het probleem toe te schrijven aan bederf en verrotting. Volgens de Russische cijfers bederven 20% van hun aardappelen, 20% van hun suikerbieten, 20% van hun groenten en 18% van hun fruit door tekortschietende opslagmogelijkheden.

Ontoereikende landbouwwerktuigen leiden eveneens tot problemen. Veel van die machines worden slecht onderhouden, en reserve-onderdelen zijn moeilijk te krijgen. Landbouwdeskundigen zijn van mening dat er in de Sovjet-Unie niet genoeg

landbouwwerktuigen zijn om de taak aan te kunnen.

Op 24 mei van dit jaar onthulde president Brezjnev de plannen van het Kremlin om de voedselproblemen van de Sovjet-Unie te overwinnen.

In wezen zal dit plan meer geld beschikbaar stellen voor de verbetering van de condities op de boerderij en voor het verhogen van de produktie van vlees, graan en melk. Maar Brezjnev maakte wel duidelijk dat er geen sprake zou zijn van een radicale afwijking van het systeem van collectieve boerderijen, dat hij een „wetenschappelijk juist beleid" noemde . . .

Gezien het succes van de „Prusadebny" lijkt het erop dat Brezjnev — de gevangene van 65 jaar retoriek — niet heeft ingezien waar het in feite om draait. Het falen van de Sovjet-landbouw kan niet worden toegeschreven aan de Russische boer, maar aan het systeem dat de prikkel tot produktieverhoging verzwakt. Deze vergissing zal leiden tot de noodzaak, meer graanimport-overeenkomsten voor de lange termijn te sluiten, ongeveer zoals de huidige overeenkomst met Argentinië.

Een van die contracten waarover momenteel wordt gesproken, zou opnieuw met de Verenigde Staten kunnen worden afgesloten. Veel Amerikanen zijn de „Grote Russische Graanroof" uit het begin van de jaren '70 vergeten. In die periode kochten de Sovjets vrijwel onopgemerkt via particuliere contracten zoveel Amerikaans graan op, dat de binnenlandse graanprijzen in Amerika tot verscheidene malen het oorspronkelijke niveau stegen. Door zich hogere binnenlandse prijzen op de hals te halen, steunde de Amerikaanse consument in feite de Sovjet-graanaankopen.

Waarom neemt Noord-Amerika wat zijn landbouw betreft, zo'n gezegende posi-

tie in? En waarom zouden de Verenigde Staten voedsel verkopen aan hun ergst denkbare vijand? Het verbazingwekkende antwoord op deze vragen werd lang geleden in de Bijbel opgetekend!

De meeste mensen hebben nooit begrepen dat de bijbelse belofte inzake bijzondere welvaart reeds in het Israel van de Oudheid aan de stam van Jozef, die over het eerstgeboorterecht beschikte, werden gedaan. De Bijbel vermeldt dat Juda, de vader van de Joden, de scepter of het koningschap ontving terwijl de fysieke, materiële zegen van het eerstgeboorterecht naar Jozef ging (Gen. 49:10; 1 Kron. 5:2).

Deze, aan Jozefs afstammelingen toegezegde materiële zegeningen werden geërfd door geen andere volkeren dan door de Engeltalige blanke volkeren van onze tijd.

Aan de bedoelde zegeningen was echter de voorwaarde verbonden van gehoorzaamheid aan Gods wetten.

Een van de prijzen die voor ongehoorzaamheid zou moeten worden betaald, zou het dilemma zijn waarvoor de V.S. zich momenteel geplaatst zien: aan hun vijand voedsel te verkopen of de Amerikaanse boeren over de kop te laten gaan. „Dan zult gij tevergeefs uw zaad zaaien, want uw vijanden zullen het eten" (Lev. 26:16).

De V.S. betalen de prijs voor hun ongehoorzaamheid aan God. De Sovjet-Unie betaalt de prijs van een volk dat de gevangene is van zijn zelf opgelegde ondoelmatigheid.

Dat neemt niet weg dat de Sovjet-leiders verstandig genoeg zijn om in te zien dat zij, tenzij zij — de hoeders van de Russische revolutie — voldoende voedsel voor hun volk verschaffen, ook al is het tegen hoge kosten, met binnenlandse onrust onder de hongerende Russische massa's zullen worden geconfronteerd.

WANNEER JE ELKAAR NIET MEER ZOENT...

John Ross Schroeder

Over de hele wereld hebben getrouwde mensen problemen — voornamelijk met hun echtgenoten. De meeste van hen negeren de veelzeggende tekenen tot het te laat is! Dit artikel beschrijft hoe u kunt voorkomen dat uw huwelijk stukloopt — en het misschien zelfs kunt verrijken.

„Tegen het jaar 2030 zal het gezin als instelling in stand gehouden worden door een minderheid.” Aldus een befaamde Amerikaanse auteur in een recent boek over het toekomstige leven in de Westerse wereld. Waarschijnlijk zal de meerderheid dan ‘samenwonen’.

De hedendaagse mens heeft een grootse instelling tot een bespotting gemaakt. Het huwelijk bevindt zich in een droeve staat van achteruitgang. De scheiding is zelfs een instelling op zichzelf geworden. Er zijn duizenden artikelen geschreven om te proberen de mensen af te houden van de valkuil van de scheiding. Maar het heeft niet veel geholpen. Over het algemeen besluiten de meeste echtparen met ernstige problemen tenslotte toch om er maar mee op te houden.

Zo zijn ze niet begonnen. Bekijk de gemiddelde trouwfoto nu eens. Man en vrouw zien er stralend uit — op hun gezicht ligt een brede glimlach. Het geluk straalt er letterlijk van af. „Dit zal eeuwig duren!”

Wat is er gebeurd in slechts een paar maanden of jaren? De glimlach is verdwenen. Frustratie en teleurstelling hebben hun intrede gedaan. Vertrouwen is vervangen door wantrouwen. Elk van hen verdenkt de ander er wellicht van ontrouw te zijn. De een denkt er misschien over van de ander te

scheiden. De ander denkt er misschien over de een te verlaten.

Dit is niet zomaar gebeurd. Het is een axioma dat iedere gebeurtenis een oorzaak heeft. Huwelijksproblemen hebben een vast omlijnd aantal oorzaken. Maar laten we proberen erachter te komen wat de *hoofdoorzaak* is!

Wat is de oorzaak van scheiding?

Een echtpaar gaat scheiden. Ze sluiten zich aan bij de statistieken. Hun kinderen worden meegesleurd in een draaikolk van onzekerheid — moeten het hoofd bieden aan de harde en wrede wereld in een gezin met slechts een ouder. Zowel de man als de vrouw staan voor belangrijke herzieningen van hun leven. Wat heeft dit alles veroorzaakt?

Was het de sex? Of dat Jack niet met geld kon omgaan of zelfs geen baan lang kon houden? Was het een bemoezieke schoonmoeder? Of dat Marie er op stond een baan buitenshuis te hebben? Misschien konden ze gewoon niet goed met elkaar opschieten.

Geen zinnig mens zal ontkennen dat een of meerdere van deze dingen, en nog een heleboel andere, roet in het eten kunnen gooien. Maar de hoofdoorzaak ligt veel dieper dan een van deze dingen.

De mannen en vrouwen die opgezaald zijn met een slecht huwelijk hebben een ding gemeen. Ze hebben geen acht geslagen op een heel goed advies. Dit advies is vervat in slechts enkele woorden. „Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.”

Maar wie zijn mijn naasten? Zijn dat

niet de buurman en buurvrouw? De collega's op het werk? De medegelovigen in de kerk? De leden van de club? Ja, al deze mensen en, in ruimere zin, de hele mensheid, zijn onze naasten. Maar we vergeten maar al te vaak wie onze *belangrijkste naaste* is.

Iedereen kent het oude gezegde: „Het hemd is nader dan de rok.” Gezegdes zijn gezegdes, eenvoudig omdat ze gewoonlijk waarheid bevatten. Onze belangrijkste naaste is onze huwelijkspartner — onze man of vrouw.

De gemiddelde mens gedraagt zich gewoonlijk hoffelijk en beleefd tegenover vrienden en burens. Als we niet heel goed oppassen, kan onze partner weleens de enige uitzondering worden op de algemeen aanvaarde gedragsregels.

Een man wordt op zijn werk opgebeld door een cliënt. Zijn secretaresse belt zijn kantoor en vertelt hem dat er een belangrijke cliënt voor hem aan de telefoon is. Hoe slecht hij zich op dat moment ook voelt, hij haalt eens diep adem, dwingt zich tot een glimlach en zegt op een zeer vriendelijke toon, die zowel belangstelling als betrokkenheid uitdrukt: „Goedemorgen, hoe is het met u?”

Een paar minuten later komt er weer een telefoontje door. „Het is uw vrouw”, kondigt de secretaresse aan. „O, daar heb je haar weer”, moppert hij in zichzelf. „Goed, verbind haar deze keer maar door”, zegt hij met tegenzin. Zijn vrouw wordt doorverbonden, maar wordt onbeleefd begroet met: „Wat is er nu weer?”

Hij vergat wie zijn belangrijkste

naaste is. Hij gedraagt zich heel beleefd tegenover zijn cliënten en de big boss. Zelfs zijn ondergeschikten worden door hem wellicht met achtung en decorum behandeld. Maar zijn vrouw? Dat is iets heel anders. Het waarschijnlijke uiteindelijke resultaat van zijn gedrag tegenover zijn vrouw? *Weer een scheiding!*

Dergelijke echtgenoten beseffen niet eens wat ze eigenlijk doen. Ze zijn zich er niet van bewust dat ze al heel lang hun vrouw als iets vanzelfsprekends beschouwen — dat familiariteit al minachting gekweekt heeft.

Slechte gewoonten in een huwelijk kunnen heel gemakkelijk diep ingeworteld raken. Maar mensen zijn in staat om zowel goede als slechte gewoonten aan te leren. Echtgenoten *kunnen leren* om hun partners altijd aan te spreken met voelbare warmte en genegenheid. Ten opzichte van hun collega's doen ze dat altijd. Als ze niet leren om op een meer hoffelijke wijze met hun vrouw te spreken, tarten ze het noodlot.

Als u geen belangstelling en medeleven toont wanneer u met uw partner praat, loopt uw huwelijk ernstig gevaar. Het ontbreken van liefhebbende, attente communicatie is een van de duidelijke tekenen die erop wijzen dat het in een huwelijk verkeerd gaat.

De verantwoordelijkheid van de vrouw

Tot zover hebben we ons in dit artikel gericht op de verantwoordelijkheden van de man in het huwelijk. Maar over het algemeen ligt de schuld tegenwoordig evenzeer bij de vrouw als het mis gaat in een huwelijk. Films als 'The World is Full of Married Men' hebben sommige mensen misschien een verkeerde indruk gegeven. Geloof daar maar niet in. De lieve, kleine vrouwtjes hebben al menig huwelijk bedorven.

De historicus W.E.H. Lecky heeft eens opgemerkt dat „het huwelijk beide partijen een uitzonderlijk vermogen geeft om elkaar te kwetsen”. Vrouwen hebben geen idee hoeveel pijn ze een man kunnen doen. Een snerende opmerking die de natuurlijke mannelijke trots van de man teniet doet, kan hem tot in het diepst van zijn ziel kwetsen.

Vele mannen genieten van de rol van beschermer en steunpilaar van hun vrouw. Door de manier waarop de maatschappijen in deze wereld in elkaar zitten, kan het inkomen van de man weleens niet voldoende zijn om alle luxe te verschaffen die zijn

partner wenst. Hij kan zich bewust zijn van dit probleem en werken aan een manier om het inkomen van het gezin te verhogen. Een vrouw die ongeduldig zeurt en klaagt over het kleine inkomen kwetst haar partner meer dan ze wel beseft.

Het probleem van de vrouw in de wereld van nu kan voortkomen uit een aantal bedrieglijke voorbeelden. De *Wondervrouw*, de *Bionische Vrouw* en de meisjes van *Charlie's Angels* brengen nu niet bepaald een juist beeld over van de ideale vrouw.

James Dobson heeft de nieuwe vrouw beschreven in zijn boek: *Man To Man About Women*: „Zij raast door het land in een snelle sportwagen, terwijl haar mannelijke metgezel naast haar angstig op zijn nagels zit te bijten. Zij straalt zelfvertrouwen uit tot aan de toppen van haar vingers, en terecht; ze zou iedere man levend kunnen villen met haar karateslag en een vliegende schop van haar voeten . . . Kortom, ze kan in wezen alles, op een merkwaardig onvermogen na: om iets traditioneel vrouwelijks te doen, zoals koken, naaien of kinderen grootbrengen.”

De vrouwen nemen onbewust deze moderne denkbeelden over en de traditionele rolverdeling raakt hierdoor verward. Laten we de feiten onder ogen zien. De huishouding is niet langer een begeerde taak in de Westerse wereld. Meer mannen dan wij willen aannemen doen hun huisdeur open om te stuiten op een enorme wanboel in de hal of de woonkamer. De vrouw had het te druk met haar loopbaan en projecten voor zelfvervulling om het huis netjes te houden. Sommige mannen moeten de boel achter hun vrouw opruimen. Hoe jammer!

De gulden regel in het huwelijk

„Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet.” Niemand zal het oneens zijn met dit oude gezegde. Maar wie is 'een ander'? Waarschijnlijk is uw partner wel de laatste aan wie u denkt in dit verband.

Het gaat verkeerd op kantoor. De zaak heeft een klein bedrag verloren omdat u iets over het hoofd gezien hebt bij het laten drukken van een groot aantal brochures. De collega die gewoonlijk uw werk controleert is voor een dringend geval de stad uit. Dat uw baas er niet blij mee is, is wel heel zachtjes gezegd. Wat verwacht u bij uw thuiskomst? Dat men u zal ontzien, met u zal meelevend, zelfs met u zal

meevoelen? Natuurlijk. Uw vrouw zal er wellicht niets van zeggen dat het gras hoognodig gemaaid moet worden. Dat is de manier waarop mannen behandeld willen worden door hun vrouw.

Maar is dat ook de manier waarop ze hun vrouw behandelen als de dingen thuis fout gaan? Die dag wilde het brood niet rijzen en de badkamer heeft blank gestaan. Ze heeft een stuk van het beste servies laten vallen en de kinderen waren oerervelend. En uw lieve vrouw heeft aan al deze 'kleine' rampen het hoofd geboden zonder u ook maar één keer op te bellen. Als u thuiskomt, is ze aan het eind van haar latijn. Hoe behandelt u haar in deze omstandigheden?

Komt u tussenbeide en brengt u zelf de kinderen naar bed? Biedt u aan om die avond af te drogen? Troost u uw vrouw? Behandelt u haar op de manier waarop uzelf verwacht behandeld te worden? Heeft u uw naaste — uw vrouw — lief als uzelf? En respecteert u, vrouwen, uw man net zoveel als u uzelf doet?

Zeventig maal zeven

Petrus vroeg eens aan Jezus Christus hoeveel maal hij zijn broeder moest vergeven en offerde toen het aantal zeven. „Zeventig maal zeven”, kreeg hij zonder aarzeling tot antwoord. Met andere woorden, onbeperkte vergeving.

Er is maar een relatie waarin die zeventig maal zeven zouden kunnen voorkomen. Een broer of buurman zondigt eenvoudig niet zoveel keer tegen ons. Maar een huwelijkspartner waarschijnlijk wel. We brengen een enorme hoeveelheid tijd door met onze partners.

De gemiddelde echtgenote hoort waarschijnlijk tenminste een paar keer per week „Het spijt me, schat”, en andersom ook. De kwestie is: meent u het echt en meent zij het echt? Zo ja, dan moet u uw partner zonder een moment te aarzelen vergeven. Onuitgesproken grieven kunnen een huwelijk kapot maken. Leer uw partner te vergeven!

In een huwelijk verzamelt u naar alle waarschijnlijkheid een heleboel onaangename voorvallen. Haal die oude koeien niet iedere keer uit de sloot als u onenigheid hebt met uw partner. Dat is geen echte vergeving. De Spreuk zegt: „Een nietswaardig man [of vrouw] (Zie verder pagina 28)

MOET HET OUDE TESTAMENT GEBRUIKT WORDEN?

Herbert W. Armstrong

Jezus gebood: „De mens zal leven van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat.” Hoe kunnen wij bewijzen dat Hij het Oude Testament daarbij inbegreep? — dat Hij daarmee de gehele Bijbel bedoelde?

Heeft u ooit de mensen gadeslagen wanneer ze op zondagochtend naar de kerk gaan?

En heeft u ooit gelet op het grote aantal onder hen dat — als ze al een Bijbel bij zich hebben — alleen maar het Nieuwe Testament bij zich heeft?

Een theologiestudent kwam eens naar mij toe en bekende: „Ik ben helemaal in de war — gefrustreerd! Na al mijn bijbelstudie ben ik plotseling tot het besef gekomen, dat ik er niet zeker van ben dat Jezus van Nazareth, die 1900 jaar geleden leefde, ook werkelijk de Christus was!

„Ik heb u over de radio horen zeggen dat we alle dingen moeten *bewijzen* — zelfs die dingen waarvan we denken dat we ze geloven. Plotseling realiseerde ik me”, bekende hij, „dat ik nooit feitelijk bewezen heb dat Jezus de beloofde Messias is! Dat besef brengt me van de wijs. Ik ben totaal gefrustreerd.

„Zegt u mij,” zei hij ernstig, „hoe ik het kan bewijzen — Hoe kan ik het weten? Hoe kan ik er *zeker* van zijn?”

Was dit ook uw ervaring?

Die jongeman had het Oude Testament van zijn bijbel niet bestudeerd. Ik deed zijn bijbel bij bepaalde passages in het Oude Testament open en op grond daarvan vond hij het positieve, bevredi-

gende bewijs dat Jezus de Messias is — de Verlosser van de wereld! Ik zal ook u dit bewijs geven met een deel van dezelfde passages.

Velen hebben het idee dat christenen het Oude Testament helemaal niet hoeven te lezen. Velen schijnen te geloven dat dat gedeelte van de Bijbel geen geldigheid meer heeft — dat het slechts voor het Joodse volk van lang geleden bedoeld was — dat de boodschap ervan vandaag dood is!

Laten wij deze kwestie onderzoeken!

Inderdaad is de Kerk — de ware Kerk van God — een nieuwtestamentische Kerk! Ze valt zeker niet onder het Oude Testament maar onder het Nieuwe. Maar er bestaat een groot verschil tussen het Oude Verbond waarmee Israel als natie werd gevestigd, en de boeken die wij „het Oude Testament” noemen.

Het Oude Verbond — waarmee de overeenkomst tussen God en Israel wordt bedoeld en op de berg Sinai gesloten werd — is vervangen door de prediking van *het Nieuwe!* Maar de teksten van het Nieuwe Testament tonen wel degelijk heel duidelijk aan, dat de boeken die we „het Oude Testament” noemen niet afgeschaft zijn, want we lezen in 1 Petrus 1:25: „het woord des Heren blijft in der eeuwigheid”!

Wist u dat de nieuwtestamentische Kerk gedurende ongeveer zes jaar na de kruisiging en opstanding van Jezus

Christus en de stichting van deze Kerk slechts de boeken van het Oude Testament ter beschikking had.

Christus predikte het evangelie van het Koninkrijk — hetzelfde evangelie dat Hij elke dienaar gebood te prediken. Maar wist u dat Hij *uitsluitend op grond van teksten uit het Oude Testament* predikte?

Kerk gebouwd op het Oude Testament

Ik vraag mij af of u zich ten volle realiseert dat de Kerk werd gebouwd zowel op de geschriften van de oudtestamentische profeten als op die van de apostelen. Let eens op Efeze 2:19-20: „Zo zijt gij dan . . . gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus zelf de hoeksteen is.” Voor het schrijven van de geïnspireerde teksten van het Nieuwe Testament werden geen profeten gebruikt.

Kijk eens naar Jezus' eigen voorbeeld: Hoewel Jezus door God gezonden werd als de Boodschapper van het Nieuwe Verbond — predikte Hij deze boodschap op basis van oudtestamentische teksten. In Johannes 5:39 zei Hij: „Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen.”

Inderdaad, deze teksten getuigen van Christus. En wist u bovendien dat u niet kunt bewijzen dat Jezus van Nazareth de Christus is, de Messias, de

Zoon van God — de Verlosser van u en mij — zonder het Oude Testament?

Indien we duidelijk en zonder enige twijfel willen vaststellen en bewijzen dat Jezus de Messias is — de Verlosser — dan moeten we dat bewijzen met gebruikmaking van oudtestamentische teksten, n.l. de profetieën die bewijzen dat Hij de goddelijke Zoon van de levende God is! Want, zoals Hij zei, die getuigen van Hem!

Let ook op wat Jezus verder predikte gedurende zijn ambt op aarde. Johannes 5:46-47: „Want indien gij Mozes geloofdet, zoudt gij ook Mij geloven, want hij heeft van Mij geschreven. Maar indien gij zijn geschriften niet gelooft, hoe zult gij mijn woorden geloven?”

Mozes schreef de eerste vijf boeken van het Oude Testament — het gedeelte waarnaar men vaak verwijst als „de Wet”. En Jezus zei: „Indien gij zijn geschriften niet gelooft, hoe zult gij mijn woorden geloven?”

En indien we vandaag de dag niet kunnen weten en geloven, dat de dingen die Mozes schreef *waar* zijn, hoe kunnen we dan de woorden van Christus geloven? Deze vormen evenzeer een deel van de Bijbel als die nieuwtestamentische boeken die Christus zelf citeren!

We moeten alle profeten geloven

Bij een andere gelegenheid, na zijn opstanding, zei Jezus: „En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, dat gij niet *geloofd alles* wat de profeten gesproken hebben!” (Lukas 24:25-27.)

Hoe wist Filippus van Bethsaïda dat Jezus de Christus was? Lees Johannes 1:45: „Filippus vond Nathanaël en zeide tot hem: Wij hebben Hem gevonden, van wie Mozes in de wet geschreven heeft en de profeten, Jezus, de zoon van Jozef, uit Nazareth.”

Welke profetieën uit het Oude Testament bewijzen dat Jezus van Nazareth, de Zoon van God, de Messias was?

Allereerst, Jesaja 7:14: „Daarom zal de Here zelf u een teken geven: Zie, de jonkvrouw zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuël geven.”

Let er hierbij op dat een *maagd* een zoon zou baren. De zoon zou geboren worden uit een menselijke maagd en een menselijke moeder hebben, maar geen menselijke vader. En de naam van

deze zoon zou „Immanuël” zijn, hetgeen „God met ons” betekent. En de vervulling van die profetie staat vermeld in het Nieuwe Testament, in Mattheüs 1:20-23: „Toen die overweging bij hem opkwam, zie, een engel des Heren verscheen hem in de droom en zeide: Jozef, zoon van David, schroom niet Maria, uw vrouw, tot u te nemen, want wat in haar verwekt is, is uit de heilige Geest. Zij zal een zoon baren en gij zult Hem de naam Jezus geven. Want Hij is het, die zijn volk zal redden van hun zonden. Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen de Here door de profeet gesproken heeft, toen hij zeide: Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuël geven, hetgeen betekent: God met ons.”

En laten wij meteen verder lezen in Mattheüs 2:1-4: „Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het Oosten kwamen te Jeruzalem, en vroegen: Waar is de Koning der Joden, die geboren is? Want wij hebben zijn ster in het Oosten gezien en wij zijn gekomen om Hem hulde te bewijzen. Toen koning Herodes hiervan hoorde, ontstelde hij en geheel Jeruzalem met hem. En hij liet al de overpriesters en schriftgeleerden van het volk vergaderen en trachtte van hen te vernemen, waar de Christus geboren zou worden.”

En waarom deed hij dat nu? Hoe zouden de overpriesters en de schriftgeleerden kunnen weten waar de Christus geboren zou worden? *Omdat dit geschreven is in een profetie in hun bijbelboeken.*

Vers 5-6: „Zij zeiden tot hem: Te Bethlehem in Judea, want aldus staat geschreven door de profeet: En gij, Bethlehem, land van Juda, zijt geenszins de minste onder de leiders van Juda, want uit u zal een leidsman voortkomen, die mijn volk Israël weiden zal.” Let goed op! Deze profetie werd aangehaald uit Micha 5:1: „En gij, Bethlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israël en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid.”

Aldus voegen de boeken van het Oude Testament nog een detail toe: de Messias die de toekomstige heerser over Israel zal worden, zou niet slechts uit een maagd geboren worden, maar

bovendien zou zijn geboorte in het stadje Bethlehem in Judea plaatsvinden.

Maar laten wij nu eens zien hoe het prachtige 53e hoofdstuk van Jesaja zijn *eerste* komst voorspelde.

Voorspeld in het Oude Testament

De tekst van Jesaja 53:1-5, 8 en 12 luidt:

„Wie gelooft, wat wij gehoord hebben, en aan wie is de arm des Heren geopenbaard? Want als een loot schoot hij op voor zijn aangezicht, en als een wortel uit dorre aarde; hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd. Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht. Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden... Hij is uit verdrukking en gericht weggenomen, en wie onder zijn tijdgenoten bedacht, dat hij is afgesneden uit het land der levenden? Om de overtreding van mijn volk is de plaag op hem geweest... Daarom zal Ik hem een deel geven onder velen en met machtigen zal hij de buit verdelen, omdat hij zijn leven heeft uitgegoten in de dood, en onder de overtreders werd geteld, terwijl hij toch veler zonden gedragen en voor de overtreders geboden heeft.”

Hier zien we voorspeld dat de Messias geboren zou worden, van kind tot man zou opgroeien — dat Hij veracht en verworpen zou worden, en niet als een machtige Koning en Bevrijder zou worden verwelkomd! Indien degenen die 1900 jaar geleden leefden slechts de teksten hadden gekend en begrepen — en hun hart eerlijk was geweest en hun geest open — zouden zij de Messias en de Verlosser hebben herkend! Maar ze volgden destijds de godsdienstige tradities van hun tijd, op dezelfde wijze als bijna alle kerken van vandaag. Ze begrepen hun bijbelboeken niet, net
(Zie verder pagina 22)

REAGEERBUISBABY'S?

Het is tijd om te vragen waarom!

Clayton Steep

Er worden steeds meer baby's geboren die het resultaat zijn van de reageerbuis-technologie. Maar waarom is de *oorzaak van onvruchtbaarheid over het hoofd gezien?*

Iedereen kan begrip opbrengen voor het verlangen van een kinderloos echtpaar naar een kind van zichzelf. Niemand kan dat verlangen veroordelen. Het is gerechtvaardigd. Het is zelfs deze zelfde gerechtvaardigheid die de ontwikkeling van de technologie van de reageerbuis-baby's heeft aangespoord.

Naarmate het aantal verbazingwekkende resultaten op het gebied van kunstmatig geregelde voortplanting groeit, neemt ook een felle controverse in hevigheid toe. De voorstanders, onder het vaandel van menselijke overwegingen, dringen aan op versneld onderzoek en experimenten.

De tegenstanders beweren dat wat er ook aan goeds bereikt mag worden, het bij lange na niet opweegt tegen de gevaren van mensen 'die voor God spelen'. „Waar is het eind?“ vragen zij zich af, en ze voeren aan dat het knoeien met het begin van het leven gelijk staat aan het openen van de doos van Pandora, wat angstwekkende gevolgen zal hebben.

De discussie bewijst veel meer te zijn dan een storm in een reageerbuisje. Er raken wetenschapsmensen, leken, recht-op-leven-organisaties, theologen, feministen, moralisten, wetgevers en vele anderen bij betrokken.

Hoe is deze controverse eigenlijk in het leven gekomen? Als er een betere oplossing is voor het probleem waarvoor onvruchtbare echtparen zich

gesteld zien, wat is dan die oplossing?

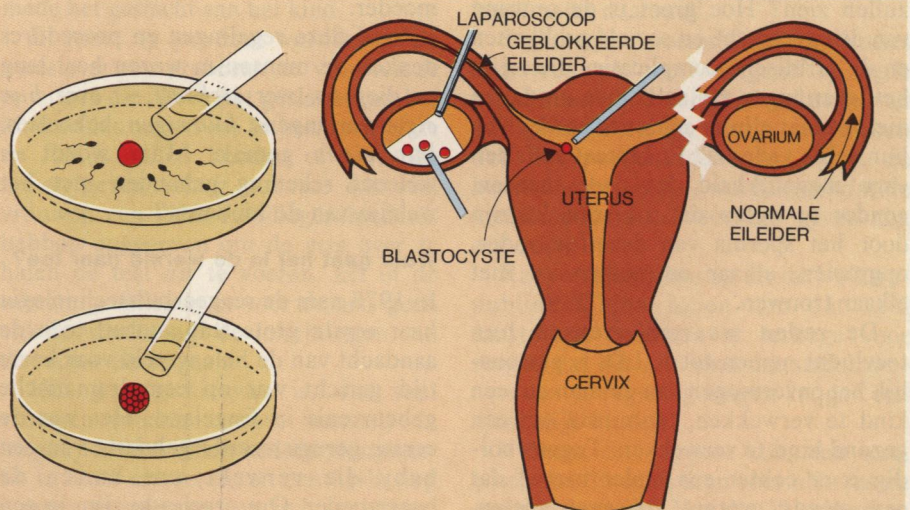
Reageerbuis-technologie

'Reageerbuisbaby's', zoals ze algemeen genoemd worden, zijn het resultaat van een aantal verschillende procedures. In feite is het niets nieuws dat de reageerbuis-technologie toegepast wordt op het voortplantingsproces. De oudste vorm ervan is kunstmatige inseminatie. Lang geleden werd kunstmatige inseminatie al toegepast bij het fokken van dieren. Na een tijd werd het proces ook gebruikt om vrouwen te bevruchten met sperma van hun echtgenoten. De volgende vernieuwing was om vrouwen te bevruchten met sperma van *andere* mannen dan hun echtgenoten. Dit wordt nu algemeen aangeduid als K.I.D. (Kunstmatige Inseminatie door Donors).

Een donator is over het algemeen een

BEVRUCHTING „IN VITRO”

Een rijpe eicel wordt met een naald dun instrument van het ovarium genomen en in een laboratoriumschaal gelegd (boven), waarna sperma wordt toegevoegd. Na bevruchting wordt de eicel naar een andere schaal overgebracht (onder) waar zich in de loop van verscheidene dagen een meercellig blaasje ontwikkelt. Deze blastocyste wordt dan in de uterus gebracht.

ILLUSTRATE MONTE WOLVERTON

student medicijnen of een andere persoon wiens achtergrond in zekere mate geheim gehouden kan worden. Soms is de identiteit van de donor bekend. Maar in de meeste gevallen is die informatie vertrouwelijk. Het sperma kan gebruikt worden zodra het gedoneerd is, of het kan ingevroren worden en voor later gebruik opgeslagen worden in een 'spermabank'.

Deze banken zijn niet allemaal eender. In de Verenigde Staten werd onlangs de geboorte van een anonieme baby openbaar gemaakt. Wat deze gebeurtenis opmerkelijk maakte was dat het kind 'verwekt' was door middel van sperma van een niet nader genoemde winnaar van de Nobelprijs door tussenkomst van een spermabank die gespecialiseerd is in het bevroren zaad van Nobelprijswinnaars en andere begaafde personen. Theoretisch heeft het kind dat aldus verwekt is een goede kans om qua intelligentie boven het gemiddelde te liggen.

De deskundigen die betrokken zijn bij het proces van kunstmatige inseminatie proberen gewoonlijk om de karakteristieken van de donor af te stemmen op die van de ontvangers. Maar dat gaat weleens mis. Als gevolg daarvan bestaan er zulke gevallen als dat van Henry en Kathryn L., die beiden van een lange lijn van blonde, blauw-ogige voorvaders afstammen, en die het er nu moeilijk mee hebben hun kennissen een verklaring te geven voor het donkere haar en de bruine ogen van hun pasgeboren zoon.

Dit zal misschien maar een tijdelijk probleem vormen voor de ouders. Maar hoe zit het met de problemen waartegenover de kinderen die door middel van K.I.D. verwekt zijn, zich gesteld zullen zien? Hoe groot is de omvang van de psychische en sociale problemen en de juridische complicaties die zij in het leven tegen zullen komen omdat ze niet in staat zijn er achter te komen wie hun echte vader is? Er bestaat zelfs een vage mogelijkheid dat twee mensen, zonder te weten dat zij verwekt zijn door het sperma van dezelfde vader, opgroeien, elkaar ontmoeten en met elkaar trouwen.

De reden waarom mensen hun toevlucht nemen tot K.I.D. is gewoonlijk het onvermogen van de man om een kind te verwekken, tenminste om een gezond kind te verwekken. Tegenwoordig is er echter een ander motief dat een steeds grotere rol gaat spelen. Alleenstaande vrouwen — zelfs les-

biennes — eisen het recht op om zelf kinderen te krijgen door middel van kunstmatige inseminatie.

Bovendien zijn er nog vrouwen die kinderen willen hebben, maar niet in staat zijn zelf kinderen te baren — of dat niet willen. Sommige vrouwen die wel in staat zijn een kind te baren, 'verhuren' daarom hun baarmoeder aan anderen. Deze surrogaatmoeders brengen kinderen ter wereld, meestal tegen betaling, en doen dan afstand van hun rechten op dat kind. Gewoonlijk wordt hierbij kunstmatige inseminatie toegepast met zaadcellen van de man van het betreffende echtpaar of van een andere donor. Een alternatieve methode waar nu aan gewerkt wordt, is om een bevrucht eitje van de ene vrouw over te plaatsen in de baarmoeder van een andere — een surrogaat. Sommige mensen gaan zo ver dat ze van mening zijn dat een aanpassing van een dergelijke procedure ertoe zal bijdragen dat abortus niet langer nodig is, daar de ongewenste embryo's, in plaats van vernietigd te worden, alleen overgeplaatst behoeven te worden, zodat ze zich kunnen ontwikkelen en na de geboorte aangeboden kunnen worden voor adoptie.

De algemene rechtvaardiging van het surrogaat-moederschap is dat het een manier is om vele kinderloze echtparen aan een kind te helpen. Maar er wordt ook verwacht dat steeds meer alleenstaande vrouwen, die zelf niet zwanger willen zijn, een surrogaatmoeder zullen zoeken die door middel van kunstmatige inseminatie kinderen voor ze ter wereld brengt. Ook alleenstaande mannen en homoseksuelen beginnen hun 'recht' op te eisen om kinderen te krijgen met behulp van een surrogaatmoeder.

In al deze regelingen en procedures denken de mensen in wezen heel lang en diep na over *zichzelf* — over *hun eigen* verlangens, *hun eigen* behoeftes, *hun eigen* gemak. Maar wordt er weleens rekening gehouden met het welzijn van de kinderen?

Waar gaat het in de wereld naar toe?

In 1978 nam de reageerbuistechnologie haar eerste grote stap vooruit toen de aandacht van de hele wereld voor korte tijd gericht was op een dramatische gebeurtenis in Engeland. Het was de eerste geregistreerde geboorte van een baby die verwekt was buiten de baarmoeder. Om precies te zijn, in een laboratoriumschaal. Alleen al dit jaar,

maar vier jaar later, worden er 100 dergelijke geboortes verwacht in verschillende delen van de wereld.

Deze techniek, die bevruchting *in vitro* genoemd wordt, houdt in dat er een rijp menselijk eitje, dat amper te zien is zonder behulp van een microscoop, wordt geplaatst in een Petrischaal of 'reageerbuis'. Dan wordt sperma van de man toegevoegd. Als alles goed gaat, bevrucht een van de zaadcellen de eicel. Het embryo in ontwikkeling laat men 48 uur lang groeien in een voedende oplossing en wordt daarna overgeplaatst in de baarmoeder van de vrouw in de hoop dat het embryo zich verder zal ontwikkelen tot een normale foetus.

Een variatie op deze procedure zou, zoals al gezegd is, kunnen zijn dat het embryo in een 'gehuurde' baarmoeder wordt geplaatst. Of, als de plannen voor de nabije toekomst doorgaan, in een *kunstmatige* baarmoeder! De klaarblijkelijke nabijheid van dit vooruitzicht herinnert ons aan wat Aldous Huxley meer dan een generatie geleden schreef in zijn *Heerlijke Nieuwe Wereld*. Hij beschreef een tijdperk waarin baby's langs technische weg gemaakt worden: als gewone gang van zaken worden ze dan verwekt in reageerbuisjes met behulp van geselecteerde eicellen en sperma, tot ontwikkeling gebracht en 'geboren' in laboratoria. In die wereld zou er niet langer een relatie bestaan tussen seksuele liefde en gemeenschap en voortplanting. Het gezin zou volgens de voorspellers op losse schroeven komen te staan. De wereld beweegt zich snel in de richting van een dergelijke, door het menselijk brein uitgedachte maatschappij.

Bepaalde technieken die nu al gebruikt worden zijn al verontrustend op zichzelf. Zo is er bijvoorbeeld ontdekt dat het aantal beschikbare eicellen vermeerdert wanneer de vrouw preparaten toegediend worden die de vruchtbaarheid verhogen. Op deze wijze kan er dus meer dan één eicel in de Petrischaal geplaatst worden, wat de kansen op een geslaagde bevruchting *in vitro* vergroot. Wanneer er zo meer dan één embryo ontstaat, kan hetgeen dat naar veronderstelling het beste is in de baarmoeder geplaatst worden. De overgebleven embryo's — die slechter zijn of een ongewenst geslacht of ander kenmerk hebben — kunnen dan vernietigd worden. Deze kwestie heeft gealarmeerde kreten doen opgaan bij
(Zie verder pagina 18)

HET GESLACHT VAN UW ONGEBOREN KIND KIEZEN

Dan Taylor

De maatschappij die beschreven wordt in *Heerlijke Nieuwe Wereld*, het boek van Aldous Huxley, is er een waarin alle menselijke voortplanting onderworpen is aan de discipline van het laboratorium. Die beangstigende wereld van experimenteren kan weleens dichterbij zijn dan u denkt.

De recente ontwikkelingen in celsplitsing, reageerbuisbaby's en genetische manipulatie staan in de volle belangstelling als nieuwe wetenschappelijke 'wonderen'.

Hoewel deze wat minder bekend is, is er nog een andere verbazingwekkende wetenschappelijke ontwikkeling die het scenario van Huxley compleet dreigt te maken. Door middel van twee verschillende procedures is het nu mogelijk voor ouders om een kind te krijgen van het geslacht van hun keuze.

Een experimentele techniek om sperma te zeven, die in 1973 als eerste beproefd werd door een expert op het gebied van de voortplanting, de fysioloog Dr. Ronald Ericson uit Sausalito in Californië, is voor 75 procent effectief bij het produceren van een mannelijk kind. Er is nog geen methode ontwikkeld die voor hetzelfde percentage succes heeft voor een vrouwelijk nageslacht.

Met gebruik van een reageerbuis gevuld met dichte lagen die steeds hogere percentages serumalbumine bevatten — een proteïne die gevonden wordt in het menselijk bloed — 'filtret' Ericson het grootste deel van de vrouwelijke (X) chromosomen uit het

sperma dat hij gaat gebruiken voor inseminatie. Hij is daartoe in staat doordat het sperma dat mannen produceert sneller door de filters 'zweemt' dan dat dat vrouwen produceert. De onderste laag in de reageerbuis bevat zodoende een relatief grotere hoeveelheid zaadcellen met mannelijke (Y) chromosomen, waarmee de aanstaande moeder kunstmatig bevrucht wordt.

De tweede uit het menselijk brein ontsproten procedure is voor 100 procent effectief. Het betreft hier de toepassing van een procedure die amnionpunctie genoemd wordt en die, indien noodzakelijk, wordt gevolgd door abortus.

Bij deze procedure, die oorspronkelijk bedoeld was als een test om geboortefwijkingen van de vrucht op te sporen bij vrouwen die een verhoogd risico lopen, wordt er een monster vruchtwater genomen van de vrouw als zij 16 tot 18 weken zwanger is. Het resultaat van de test brengt de meest voorkomende geboortefwijkingen aan het licht, alsmede het geslacht van het kind.

Er moet op gewezen worden dat de meeste artsen proberen de vrouwen af te wijzen die alleen het geslacht van het kind willen weten om te beslissen of ze de foetus zullen houden of niet. De artsen geven echter ook toe dat veel vrouwen een valse familiegeschiedenis hebben opgegeven om de arts over te halen de test uit te voeren. En in de meeste gevallen is er voor de arts geen enkele manier om de inlichtingen van de vrouw na te gaan.

Het gevolg hiervan is, dat veel vrouwen (niemand weet hoeveel) de mogelijkheid hebben een amnionpunctie te laten uitvoeren, en een beslissing kunnen nemen om het zich ontwikkelende kind al dan niet te krijgen, alleen

gebaseerd op de uitslag van de test inzake het geslacht. Dit betekent natuurlijk dat het ongewenste, nog ongeborn meisje of jongetje weggehaald kan worden, zodat het paar een nieuwe poging kan ondernemen om een kind van het geslacht van hun keuze te krijgen.

De doos van Pandora

Vele medici wachten verdere studies over de techniek om sperma te zeven af voor ze een definitief oordeel geven. Maar het aanwenden van amnionpuncties als middel voor geslachtsselectie is aangevallen van een onverwachte en ironische zijde: door voorstanders van abortus en door feministen.

Op een symposium over menselijke voortplanting zei Roberta Steinbacher, het hoofd van de Stedelijke Studies van de Cleveland State University, dat „het duidelijk is dat het onderzoek naar geslachtsselectie ver vooruitloopt op een serieuze discussie over de ethische, sociale, juridische en demografische implicaties daarvan”.

Steinbacher noemde de implicaties voor vrouwen 'overweldigend' en legde uit dat een wijdverbreid gebruik van geslachtsselectie tot gevolg zou hebben dat het percentage mannen in de bevolking hoger zou worden, omdat de meeste ouders de voorkeur geven aan een zoon.

Rapporten afkomstig uit de Volksrepubliek China tonen aan dat veel aanstaande moeders er terdege voor zorgen dat het ene kind dat stadsinwoners van de regering mogen krijgen een mannelijk kind is.

Volgens een rapport koos een testgroep van 30 echtparen voor abortus na een geslachtstest. Van die 30 echtparen

(Zie verder pagina 27)

REAGEERBUISBABY'S?

(Vervolg van pagina 16)

mensen die zulke praktijken vergelijken met abortus. Welk recht, vragen degenen die zich opwerpen voor het leven, hebben de mensen in het laboratorium om te beslissen wie er zal leven en wie er zal sterven? Er gaan echter nog luider kretten op wanneer men zich realiseert dat de overblijvende embryo's ook gebruikt kunnen worden voor observatie en experimenten! Tenslotte, zeggen de tegenstanders, is er niets dat iemand in het laboratorium belet om de ontwikkeling van een overgebleven embryo dagenlang, wekenlang — zelfs zolang als mogelijk is tot aan de volle periode — door te laten gaan.

De angstaanjagende mogelijkheden gaan zelfs verder dan gewone menselijke voortplanting. Een manier om de levensvatbaarheid van menselijke zaadcellen te 'testen' is om ze in de eitjes van hamsters te injecteren en het resultaat zich te laten ontwikkelen tot het achtcellige stadium bereikt is, waarna het vernietigd wordt. Men is bang dat iemand zich uiteindelijk zal afvragen wat er gebeurt na het achtcellige stadium . . .

Er is nog een andere kwestie die sterk op de verbeelding werkt. Het is de kwestie van de celsplitsing — de asexuele productie van genetisch identieke organismen uit een enkele cel.

Celsplitsing is al met succes toegepast bij lagere levensvormen en onlangs bij muizen. Het is waar dat er een enorme biologische afstand is tussen muizen en mensen. Toch is Dr. Robert Snowden, de directeur van Bevolkingsstudies van de Exeter University, al bezorgd genoeg om een wet te willen hebben die moet voorkomen dat de reageerbuis technologie gebruikt wordt om menselijke cellen te splitsen. „Met de nieuwe technieken kan een enkele eicel gesplitst worden in vier afzonderlijke cellen”, zo citeert Reuters Dr. Snowden. „Ieder daarvan kan weer gesplitst worden enzovoorts. Dit betekent dat het nu mogelijk is uit één menselijke eicel een heel regiment genetisch identieke mensen te produceren. Het zou zijn alsof je een leger mieren produceert.”

Als we deze technologie combineren met de ontwikkelingen in genetische manipulatie komt er wat velen beschrijven als een nog afgrijselijker geest uit de reageerbuis. Door genetische mani-

platie kunnen genen veranderd worden en kan er dus bepaald worden wat de fysieke karakteristieken zullen zijn van het resulterende organisme — een organisme dat dan een ontelbaar aantal keren vermenigvuldigd kan worden.

De oorzaak, niet het gevolg

De meeste pogingen van de mensheid om haar omstandigheden te verbeteren zijn gericht op het behandelen van de gevolgen in plaats van de oorzaken. Dit geldt met betrekking tot criminologie, geneeskunde, tandheekunde, de bestrijding van milieuvervuiling, het tegengaan van alcohol- en drugmisbruik, geopolitiek — etc. En dit geldt ook met betrekking tot onvruchtbare echtparen die kinderen willen hebben. Kunstmatige inseminatie, surrogaatmoederschap, bevruchting *in vitro*, celsplitsing en alle andere technieken die gericht zijn op kunstmatige voortplanting zijn eerder pogingen om het gevolg dan om de oorzaak van een probleem te behandelen.

Er zijn maar weinig mensen die er achter willen komen wat nu eigenlijk de oorzaak is van onvruchtbare echtparen. Toen God het eerste mensenaar schiep, Adam en Eva, „zegende [Hij] hen en . . . zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde” (Gen. 1:28).

We merken twee dingen op: 1) Van nature in staat zijn om kinderen te krijgen is een zegen van God. Er wordt vaak als zodanig over gesproken in de Bijbel (Gen. 9:1; Ps. 127:3-5; 128:3-4). Een echtpaar is óf aldus gezegend, óf is dat niet. 2) Adam en Eva hadden geen vruchtbaarheidsproblemen.

Wat is dan de oorzaak van de voortplantingsproblemen van veel echtparen? We beginnen het antwoord te zien in het derde hoofdstuk van Genesis. Adam en Eva werden voor een keuze gesteld, gesymboliseerd door twee bomen in de hof van Eden. Ze konden óf de levenswijze kiezen die gebaseerd is op Gods wetten (de boom des levens), óf ze konden de tegenovergestelde wijze kiezen die gebaseerd is op het menselijk verstand en de daaruit voortvloeiende ongehoorzaamheid aan God (de boom der kennis — door ervaring — van goed en kwaad).

Adam en Eva kozen de weg van de ongehoorzaamheid — van de zonde. Sinds die tijd heeft de mensheid die weg altijd gevolgd.

Een van de directe gevolgen van de keuze van de weg van de zonde was

volgens de Bijbel dat het baren van kinderen moeilijker werd (Gen. 3:16)! Adam en Eva waren nog steeds vruchtbaar. Ze waren nog steeds in staat kinderen te krijgen. Tot op die hoogte waren ze nog steeds gezegend. Maar het punt is dat de zonde al heel vroeg in de geschiedenis een nadelig effect heeft gehad op het voortplantingsproces, zoals het uiteindelijk ook heeft op ieder aspect van het leven.

Toen hele generaties bleven leven in overtreding van Gods geestelijke en fysieke wetten, werden de droeve gevolgen steeds duidelijker: verwarde, ongelukkige levens, zorgen, argwaan, haat. En op het fysieke vlak ziekte, degeneratie, een heel leger kwalen en gebreken — inclusief verdere voortplantingsproblemen.

Later in de geschiedenis legde God de keuze tussen gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid voor aan een heel volk dat hij uitverkoren had om een speciale taak op zich te nemen — de natie van Israel. Een van de vloeken die God hen oplegde toen ze de verkeerde weg kozen, was: „Vervloekt zal zijn de vrucht van uw schoot” (Deut. 28:18). Ja, misvormde kinderen, miskramen, onvermogen tot verwekken — deze zouden deel uitmaken van de bittere oogst van de zonde.

Aan de andere kant beloofde God als een van de zegeningen die Hij zou geven: „Ook zal de Here u overvloedig het goede schenken, in de vrucht van uw schoot . . .” (vers 11).

God kan dit doen omdat Hij de Schenker van het leven is. In Psalm 113:9 wordt gezegd: „die de onvruchtbare huisvrouw doet wonen als een blijde moeder van kinderen.” Het is onnodig te zeggen dat God ook in staat is een steriele man door goddelijke genezing het vermogen te geven kinderen te verwekken.

Sommige mensen zullen misschien lachen bij dit idee. Ze zouden niet de eersten zijn die het licht opvatten. De Bijbel bevat het geval van de patriarch Abraham en zijn vrouw Sara. Zij hadden de leeftijd waarop ze konden verwachten kinderen te krijgen al achter zich. „Abraham nu en Sara waren oud en hoogbejaard; het ging Sara niet meer naar de wijze der vrouwen” (Gen. 18:11).

Er waren dus heel reële lichamelijke factoren die zwangerschap onmogelijk maakten. Toch zei God tegen hen dat ze een kind zouden krijgen. „Dus

(Zie verder pagina 29)

DE ECHTE WAARHEID presenteert in overeenstemming met de Schriftelijke Cursus van Ambassador College korte, boeiende studies van onderwerpen uit de Bijbel. Voor het antwoord op iedere vraag hoeft u slechts de genoemde bijbelteksten op te slaan en te lezen. U zult zich verwonderen over het nieuwe begrip dat u krijgt door deze maandelijkse studies!

De overleving van de mens staat op het spel

Wereldbekende staatslieden en wetenschapsmensen — te talrijk om in deze korte studie op te noemen — spreken met angst over *het einde van de menselijke beschaving!*

Mensen als John F. Kennedy en generaal Douglas MacArthur waarschuwden dat de mens nu de middelen bezit om *cosmocide* te plegen: zelfmoord van het gehele mensenras!

Deze mannen beseften dat er iets totaal onvoorziens moet gebeuren om een keer te brengen in de loop van de wereldgebeurtenissen — anders zal de mensheid tenslotte zichzelf vernietigen!

De enige hoop op overleving van de mens kwam een aantal jaren geleden ter sprake in een toonaangevend Amerikaans weekblad. Daarin werd erop gewezen dat de heersende opvatting onder overheidsfunctionarissen was dat de spanningen en de wereldproblemen weldra té diep geworteld zouden zijn om nog opgelost te kunnen worden, tenzij „door een sterke hand ergens vandaan”.

Die sterke hand komt — maar van een kant vanwaar de meeste mensen hem het minst verwachten.

Euwen geleden voorspeld

De droevige staat van de huidige wereldaangelegenheden werd euwen van te voren bekendgemaakt. Meer dan 1900 jaar geleden werden de huidige chaotische toestanden op de wereld *voorspeld* door de grootste nieuwsbrenger aller tijden! Deze voorzag in welke richting de wetenschappelijke ontdekkingen en de technologische vooruitgang zich in onze tijd zouden ontwikkelen. En Hij voorzag waarop dit alles zou uitlopen.

Hij *wist* dat de mens de destructieve kracht zou ontwikkelen waardoor nu *cosmocide* een reële dreiging is! Deze bekende nieuwsbrenger waarschuwde: „En indien de Here die dagen niet had ingekort, zou geen vlees behouden worden” (Markus 13:20).

Deze grote nieuwsbrenger was Jezus Christus van Nazareth — dezelfde Jezus Christus die opnieuw komt om op het allerlaatste ogenblik deze wereld van zichzelf te redden! Wat Hij voorspelde heeft gedurende alle eeuwen in

de Bijbel gestaan. Geen boek is actueler dan de Bijbel!

Waarom zouden we daarom niet eens een kleine studie wagen om deze belangrijke profetieën te leren kennen teneinde precies te weten wat voor onze eindtijd is voorspeld.

1. Voorspelde Jezus duidelijk een periode van grote moeilijkheden op aarde vlak voor zijn terugkeer? Matth. 24:21. Wat zei Hij dat er met de mensheid zou gebeuren indien deze dagen zouden voortduren? Vers 22. Maar zou die verschrikkelijke tijd ingekort worden? Zelfde vers.

Commentaar: Dit vers heeft geen betrekking op geestelijk behouden worden, maar op het gered worden van de fysieke dood!

2. Is er ooit eerder een dergelijke tijd van moeilijkheden geweest? Matth. 24:21; Markus 13:19. Werden sommige profeten van de Hebreëen er ook toe geïnspireerd om deze tijd van wereldomvattende problemen te voorzien? Jer. 30:7; Dan. 12:1.

Commentaar: Aangezien elk van deze vier profetieën openbaren dat de toekomstige periode van crisis geen gelijke zal hebben, kunnen ze slechts betrekking hebben op één grote weergaloze periode van wereldwijde moeilijkheden!

3. Hoe beschreef de profet Joël de afschuwelijke gebeurtenissen die aan het einde van deze eeuw zullen plaatsvinden? Joël 2:1-3.

Commentaar: Joël's door God geïnspireerde profetie toont precies dezelfde tijd van problemen als die door Christus, Jeremia en Daniël werd geprofeteerd. Deze profetie wijst op gebeurtenissen die spoedig in deze eindtijd zullen plaatsvinden, want alleen in deze eeuw van nucleaire, chemische en biologische wapens is een dergelijke vernietiging van menselijk leven mogelijk!

4. Zouden de symbolen die in Openbaring 9:2-10, 16-19 gebruikt worden, kunnen wijzen op stralingsziekten en massale dood als gevolg van het gebruik van modern wapentuig?

Commentaar: Johannes beschreef wat hij *zag* in een visioen dat God op wonderbaarlijke wijze aan hem openbaarde. Het was een mysterieus, angstwekkend spektakel! De schepselen die hij *zag* zijn kennelijk *symbolen* van de wapens waarvan God wist dat de mens die in deze eindtijd zou kunnen uitdenken. In deze tijd vlak voor de wederkomst van Jezus Christus zou de mens over de macht

beschikken om al het leven van deze planeet weg te vagen!

Een teken van Christus' komst?

Jezus' discipelen vroegen Hem om een „teken” dat zou tonen dat zijn wederkomst nabij zou zijn (Matth. 24:3). Voordat Hij dat teken gaf, gaf Hij een *overzicht* van geprofeteerde gebeurtenissen die zouden voorafgaan aan die ene grote aanwijzing van zijn spoedige komst. Deze gebeurtenissen staan in Mattheüs 24, Markus 13 en Lukas 21.

1. Ten eerste, wat was de waarschuwing van Jezus aangaande hen die zouden verkondigen dat Hij de Christus is? Matth. 24:4-5, 11. Wat wordt ons elders nog gezegd over degenen die zich voorstellen als vertegenwoordigers van Christus? 2 Kor. 11:13-15. Wie vertegenwoordigen deze dienaren in werkelijkheid? Vers 15. Hoe is dit mogelijk? Openb. 12:9.

2. Wat zou er behalve de komst van vele valse dienaren nog meer gebeuren? Matth. 24:6-7.

Commentaar: De Eerste Wereldoorlog begon in 1914. Sindsdien is steeds volk tegen volk blijven opstaan, evenals de ene regering tegen de andere. Alleen al sinds de Tweede Wereldoorlog zijn er in de wereld meer dan 150 gewapende conflicten geweest! We bevinden ons nu in een soort windstilte tussen de tweede en derde ronde van wereldoorlog!

3. Zou er aan Christus' interventie in de wereldgebeurtenissen ook *hongersnood* voorafgaan? Vers 7.

Commentaar: Een te kleine wereldvoedselproductie samen met de bevolkingsexplosie werken naar één ding toe: een crisis van ontzaglijke proporties! *De verscheidene miljoenen* die nu al dagelijks van honger sterven kunnen spoedig verveelvoudigd worden. Honderden miljoenen mensen kunnen van honger sterven — zelfs de rijkste landen zijn hiervoor niet immuun!

4. Wat werd er nog meer geprofeteerd? Zelfde vers.

Commentaar: In de Nieuwe Vertaling staat alleen „aardbevingen”. De Statenvertaling geeft bovendien het woord „pestilentiën”, wat correct is. „Pestilentiën” (epidemische ziekten) zijn het natuurlijke gevolg van gebrek aan sanitaire voorzieningen, van voedseltekorten en oorlogen. De weg voor deze epidemieën is reeds gebaad. Meer mensen betekent meer monden, meer afval en vuilnis, meer vuil, meer verontreiniging van water, lucht en bodem. *En meer ziekte!* Jezus' woorden, die meer dan 1900 jaar geleden werden uitgesproken, zijn beslist profetisch.

5. Wat zou er nog meer in toenemende mate gebeuren? Matth. 24:7. Zullen de mensen wanneer de aardbevingen een climax bereiken inzien dat *God* bezig is tussenbeide te komen? Jes. 2:19-21.

6. Zijn de tekenen die Jezus voorspelde nog maar het begin van grote verdrukkingen? Matth. 24:8. Als deze geprofeteerde tijd van wereldproblemen niet werd beëindigd, zou er dan nog iemand in leven blijven? Vers 21-22.

Commentaar: Oorlogen, honger, ziekten en natuurrampen eisen nu reeds een toenemende tol aan mensenlevens.

Let erop dat „het begin der weeën” die door Jezus werden beschreven tevens wordt uitgebeeld door „de vier ruiters” van Openbaring 6:1-8. Deze stellen de wereldomstandigheden voor die aan het einde van deze eeuw zouden bestaan — allemaal in steeds grotere intensiteit en met hun gevolgen de wereld in haar geheel treffend! (Schrijf voor

meer details om ons gratis boekje *The Four Horsemen of the Apocalypse*.)

7. Hoe groot zal de tol aan levens zijn die door deze wereldrampen zal worden geëist? Openb. 6:8.

Commentaar: Stel u eens voor: *één vierde* van de wereldbevolking zal het slachtoffer zijn van honger en dood in een periode die wordt beschreven als zijnde nog maar „het begin der weeën”!

Laten wij daarbij evenwel niet uit het oog verliezen dat de mens zich al dit verschrikkelijke leed zelf op de hals haalt (Spr. 16:25). Jezus wist dat de mens, aan zichzelf overgelaten en gescheiden van God, en zijn wetenschappelijke doorbraak in de landbouw ten spijt, uiteindelijk al het leven op aarde zou vernietigen. Daarom heeft Hij beloofd in de wereldzaken te zullen interveniëren.

8. Wat is nu dat ene belangrijke „teken” dat duidelijk aangeeft dat het einde van de heerschappij van de mens en de terugkeer van Christus *zeer nabij* zijn? Matth. 24:14; Markus 13:10.

Commentaar: Vandaag worden deze bijbelteksten voor uw eigen ogen en oren vervuld — in de bladzijden van DE ECHTE WAARHEID en via de radio- en televisie-uitzendingen van het programma THE WORLD TOMORROW. Het „evangelie van het Koninkrijk van God” — hetzelfde evangelie dat door Jezus werd gepredikt (Markus 1:14) — wordt reeds *wereldwijd* verkondigd!

9. Zal Jezus Christus met grote macht en heerlijkheid terugkeren? Matth. 24:30. Zal Hij komen om de gehele aarde te regeren? Openb. 19:15-16. Wat zal het gevolg van zijn heerschappij zijn? Jes. 2:2-4; 11:9.

Commentaar: De Bijbel laat zien dat er *hoop* is voor de mensheid. God zal niet toestaan dat het misleide wetenschappelijke genie van de mens al het leven op deze planeet vernietigt! Hij zal opnieuw Jezus Christus zenden — deze maal evenwel om ons van onszelf te redden en om de Regering van God op aarde te vestigen.

Laat uw gedachten eens hierover gaan!

De verheerlijkte Christus die in alle schittering, macht en glorie van God terugkeert om een *einde* te maken aan escalerende oorlogen, nucleaire massavernietiging, pijn en lijden — die komt om vrede, overvloedig welzijn, geluk en *vreugde* voor de hele mensheid te brengen! □

— *Samengesteld door Richard H. Sedliacik*

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

Deze korte studie is een voorbeeld van de Studiemethode die in iedere les van de Schriftelijke Cursus van Ambassador College wordt gebruikt. De Bijbel is het boeiendste, uitdagendste boek dat ooit is geschreven en de boodschap ervan is voor u vandaag! Als u zich wilt inschrijven, schrijf dan naar Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH UTRECHT.

BOEREN

(Vervolg van pagina 9)

koude rillingen als ze het werkelijke prijsverloop van de afgelopen jaren bekijken. Sojabonen, die in 1974 nog 9 dollar per schepel deden, gaan nu weg voor nog geen 6 dollar. Wat de tarweprijzen betreft, die zijn sinds 1974 met meer dan 12% gedaald. En die van mais met meer dan 26%.

Hoge rente en lage prijzen hebben er gezamenlijk toe bijgedragen de schuldenlast van de Amerikaanse landbouw schrikbarend op te jagen, en wel van 136,1 miljard dollar in 1971 tot naar schatting 195 miljard dollar aan het eind van het lopende jaar.

James Plaxico van de Oklahoma State University voorspelt dat de netto opbrengst van de Amerikaanse landbouw in 1982 in reële geldwaarde uitgedrukt zelfs beneden die van het rampjaar 1933 kan komen te liggen.

In 1980 „genoot” het gemiddelde landbouwersgezin in de staat Georgia een netto-inkomen van precies 705 dollar — dat is zo'n 1900 gulden. Vorig jaar bedroeg het netto-inkomen van landbouwersgezinnen in Zuidwest-Minnesota slechts 1059 dollar (f 2850), tegen een gemiddeld inkomen per hoofd der bevolking in de hele Verenigde Staten van 9521 dollar (f25.700).

Tenzij de omstandigheden snel verbeteren, zal de uittocht van 37.000 Amerikaanse boeren die in 1980 het landbouwersleven vaarwel zeiden, en die gevolgd werd door nieuwe duizenden in 1981, ook in 1982 worden voortgezet.

Waarom anderen zich zorgen maken

Waarom zou een Rus, of bijvoorbeeld een Nigeriaan, zich zorgen maken over de situatie van de Amerikaanse boer? Het antwoord luidt domweg: uit eigenbelang.

Zelfs in benarde omstandigheden is Amerika nog steeds de belangrijkste voedselexporteur ter wereld. De Verenigde Staten kunnen het zich permitteren meer dan een derde van hun jaarlijkse landbouwproductie naar in totaal meer dan 150 landen uit te voeren.

Veel van deze landen, zoals Nigeria, zijn echter dusdanig afhankelijk geworden van relatief goedkope Amerikaanse voedingsmiddelen, dat hun overgeorganiseerde eigen landbouwgemeenschap

vrijwel van het toneel verdwenen is.

Elke onderbreking in de aanvoer van Amerikaans voedsel zou dan ook tot een ramp kunnen leiden. Dat geldt ook voor de Sovjet-Unie, indien men daar opnieuw met zo'n catastrofale oogst zou worden geconfronteerd als in 1975. Gezien het feit dat de Verenigde Staten in het verleden in staat waren de landbouwtekorten van andere landen op te vangen, kan een crisis in de Amerikaanse landbouw zich tot een wereldcrisis ontwikkelen.

De toekomst

Voor die Amerikaanse boeren, die kans zien de momentele depressie in de landbouw te boven te komen heeft de toekomst nieuwe problemen in petto. Problemen die een bedreiging vormen voor het vermogen van de Amerikaanse boeren om zelfs maar aan de toekomstige binnenlandse behoefte te voldoen.

Om hun operaties in de jaren '70 uit te breiden, begonnen de Amerikaanse landbouwers zelfs marginale stukken land in productie te nemen. Gronden die eens met bomen en met gras beplant werden, om na de dagen van de „Dust Bowl” van de jaren '30 verdere bodemerosie te voorkomen — een met belastinggeld gefinancierde dienstverlening van de overheid — zijn nu weer ondergeploegd en met tarwe beplant.

Conserveringsmaatregelen zoals vruchtwisseling, gewasdiversificatie, terrasbouw, de aanleg van beschermende gordels en het ploegen volgens de hoogtelijnen („contourploegen”), zijn in belangrijke mate opgegeven ten behoeve van de monocultuur, die de gehele beschikbare oppervlakte tot aan de randen beslaat. Het toch al ernstige erosieprobleem is hierdoor nog verergerd. Volgens een in 1980 gehouden nationaal onderzoek naar de beschikbare landbouwgrond in de Verenigde Staten gaat daar als gevolg van erosie jaarlijks vijf miljard ton vruchtbare topgrond verloren. Een dergelijk verlies is zo groot dat het heel België en Nederland met een bijna 30 centimeter dikke laag aarde zou kunnen bedekken.

Welke toekomst gaan de 2,5 miljoen boeren die Amerika nu telt, tegemoet? Tenzij men de problemen van te hoge productie, ongezonde landbouwmethoden gemotiveerd door snelle winsten, bodemerosie en marktonzekerheid een halt weet toe te roepen, lijkt die toekomst weinig rooskleurig. En voor

jonge boeren houdt de toekomst zelfs in het geheel geen beloften in. De door grondspeculatie tot onbereikbare hogere opgeschroefde bodemprijzen maken het voor het merendeel van de jongeren die zich aan de landbouw willen wijden, vrijwel onmogelijk zich een bezit te verwerven.

Toch reiken de problemen van de Amerikaanse landbouw verder dan fysieke en financiële obstakels. De crisis in de Amerikaanse landbouw heeft ook onveranderlijke geestelijke aspecten.

De wens van de Amerikaanse regering om boeren ertoe te brengen meer voedsel te produceren om de negatieve handelsbalans van het land in evenwicht te helpen brengen, heeft tot een te snelle, te omvangrijke en te langdurige expansie geleid. De enorme risico's die veel Amerikaanse boeren hebben genomen bij hun pogingen meer uit hun land te „halen” zijn nu bezig de grond zelf, die hun middel van bestaan vormt, te verwoesten.

Het is deze zelfzuchtige houding van „nemen” — een vorm van inhalingheid en hebberigheid die bij herhaling door onze hoofdredacteur Herbert W. Armstrong ter sprake wordt gebracht — die tot de huidige situatie in de Amerikaanse landbouw heeft geleid.

In plaats van de bodem jaar in jaar uit tot nog grotere productie te forceren, zouden wij haar volgens Gods opdracht af en toe „braak moeten laten liggen” (Ex. 23:10-11). De boer dient het land periodiek „met rust te laten”.

In de Oudheid hield men zich eens in de zeven jaar aan de bijbelse landsabbat. Deze houdt niet alleen de belofte in, het land (en de boer) een rustperiode te gunnen, maar bovendien de bijzondere zegen van een grotere oogst in het zesde jaar (Lev. 25:2-4, 20-21). Door zijn land braak te laten liggen na er bijvoorbeeld eerst peulvruchten te hebben verbouwd, zou de boer de humus en de andere voedingsstoffen in de bodem gelegenheid moeten geven zich langs natuurlijke weg te herstellen. Deze oude bijbelse wet komt eenvoudig neer op een gezond bodembeleid.

De Schepper van het heelal heeft in zijn instructieboek, de Bijbel, een basisformule voor succesvolle landbouw neergelegd. God zei: „Indien gij in mijn inzettingen wandelt en mijn geboden *nauwgezet in acht neemt*, dan zal Ik u te rechter tijd uw regens geven,

zodat het land zijn opbrengst geeft en het geboomte des velds zijn vrucht draagt" (Lev. 26:3-4).

Maar God waarschuwde ook voor de gevolgen van ongehoorzaamheid. „Indien gij mijn inzettingen versmaadt en van mijn verordeningen een afkeer hebt, zodat gij geen van mijn geboden doet en mijn verbond verbreekt, dan zal Ik ook aldus met u doen . . . dan zult gij tevergeefs uw zaad zaaien . . . en [dan zal Ik] uw hemel maken als ijzer . . . uw land zal zijn opbrengst niet geven en het geboomte des lands zal zijn vrucht niet dragen" (Lev. 26:15-16, 19-20).

Tenzij het probleem van de overtreding van Gods wetten en inzettingen wordt aangepakt, zal de huidige economische „crisis van de overvloed" die de Amerikaanse boeren uit hun business verdrijft, worden tot een „crisis van de honger", met wereldomvattende gevolgen. □

OUDE TESTAMENT

(Vervolg van pagina 14)

zoals het christendom vandaag ook de Bijbel niet begrijpt!

Dit prachtige 53e hoofdstuk van Jesaja vertelt ons dat de Messias als mens zou komen, dat Hij zou opgroeien, dat Hij onze smarten en onze ziekten zou dragen. Hij zou gewond worden en lijden voor zowel onze lichamelijke als geestelijke overtredingen, zodat wij door zijn zweepslagen — zijn voor ons gebroken lichaam — genezen kunnen worden wanneer we ziek zijn.

Elk van de oorspronkelijke apostelen die Christus en het evangelie van Christus predikten — d.w.z. het nieuwtestamentische evangelie van het Koninkrijk — en van wie de prediking in het Nieuwe Testament vermeld staat, deden dit op grond van teksten van het Oude Testament!

Bewijs in het Nieuwe Testament

Let op hoe Petrus het Oude Testament gebruikte bij het prediken van het evangelie van Christus, toen hij de eerste geïnspireerde preek hield op de dag dat de Kerk van het Nieuwe Testament werd gesticht: „Maar Petrus stond met de elven op, en hij verhief zijn stem en sprak hen toe: Gij Joden en allen, die te Jeruzalem woonachtig zijt, dit zij u bekend en neemt mijn woorden ter ore. Want deze

mensen zijn niet dronken, zoals gij onderstelt, want het is het derde uur van de dag; maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen" (Hand. 2:14-17).

Nadat hij Joël's profetie over de komst van de *andere* Trooster, de heilige Geest, besloten heeft vervolgt Petrus in vers 25: „Want David zegt van Hem: Ik zag de Here te allen tijde voor mij; want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet wankelen zou."

Gedurende de rest van zijn preek op diezelfde Pinksterdag bleef Petrus Christus prediken uit het Oude Testament — en door het prediken uit het Oude Testament werden er 3000 op die dag bekeerd!

Later werd Filippus door de engel van de Heer gezonden om te prediken tot de eunuch uit Ethiopië die in zijn wagen vanuit Jeruzalem naar huis terugkeerde. Toen Filippus hem ontmoette zat deze kamerling het oudtestamentische boek Jesaja te lezen: „En Filippus liep snel erheen en hoorde hem de profeet Jesaja lezen en zeide: Verstaat gij wat gij leest? En hij zeide: Hoe zou ik dit kunnen, als niet iemand mij de weg wijst? En hij verzocht Filippus in te stappen en naast hem te komen zitten. En het gedeelte van de Schrift, dat hij las, was dit: Gelijk een schaap werd Hij ter slachting geleid; en gelijk een lam stemmeeloos is tegenover de scheerder, zo doet Hij zijn mond niet open. In de vernedering werd zijn oordeel weggenomen: wie zal zijn afkomst verhalen? Want zijn leven wordt van de aarde weggenomen. En de kamerling antwoordde, en zeide tot Filippus: Ik vraag u, van wie zegt de profeet dit? Van zichzelf of van iemand anders? En Filippus opende zijn mond, en uitgaande van dat schriftwoord, predikte hij hem Jezus" (Hand. 8:30-35).

En toch zeggen sommige mensen vandaag de dag nog: „dat kan niet — je kunt Christus niet vanuit het Oude Testament prediken." Maar de door de Geest geleide Filippus deed het — Jezus zelf deed het — Petrus deed het — ja, alle dienaren van de ware, oorspronkelijk zuivere Kerk van God uit de eerste eeuw deden het. En wij in Gods ware Kerk

doen dat in deze tijd ook!

In het allerlaatste hoofdstuk van Handelingen lezen we over Paulus, nadat hij naar Rome was gegaan: „En nadat zij een dag met hem hadden afgesproken, kwamen verscheidenen tot hem in zijn verblijf, wie hij met nadruk het Koninkrijk Gods voorstelde, pogende hen te overtuigen ten opzichte van Jezus, uit de wet van Mozes en de profeten, van de vroege morgen tot de avond toe" (Hand. 28:23).

Een zeer groot deel van het Nieuwe Testament bestaat eenvoudig uit *citaties* uit het Oude Testament. Het Nieuwe is *gebaseerd* op het Oude. Het evangelie van het Nieuwe Testament is gebaseerd op de *beloften* die God deed aan Abraham — want als wij van Christus zijn, dan zijn wij kinderen van Abraham en *erfgenamen* overeenkomstig de beloften (Gal. 3:29). Hoe zou u, zonder het boek Genesis, de beloften kunnen vaststellen die u hoopt te erven door middel van Christus?

Ja, uw hoop op het eeuwige leven berust op het boek Genesis! Let ook op de geschriften van Petrus: „En wij achten het profetische woord daarom des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken" (2 Petr. 1:19-21).

En Paulus' instructie aan de nieuwtestamentische Kerk in Romeinen 15:4: „Al wat namelijk tevoren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden."

En hoe zullen wij *begrip* van behoud krijgen? Paulus schreef aan Timotheüs: „En dat gij van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus. Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust" (2 Tim. 3:15-17).

En laten wij met David zeggen: „Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad" (Ps. 119:105). □

EENHEID

(Vervolg van pagina 2)

katholieke (en hoewel protestante, niet religieuze) Engeland nog slechts tien jaar geleden gearrangeerd had kunnen worden.

In al die eeuwen van verdeeldheid zijn de afwijzende gevoelens jegens het pausdom in delen van Engeland erg sterk gebleven. Waarnemers zijn het er dan ook over eens dat het niet zozeer waardering voor het, door veel katholieken nog altijd argwanend bekeken, instituut van het pausdom als zodanig was die deze reis mogelijk maakte, alswel de persoonlijkheid van juist deze Paus.

Kranten van alle politieke richtingen verwelkomden paus Johannes Paulus II eendrachtig. In het bijzonder prezen zij zijn moed om naar Engeland te komen op een tijdstip waarop dit land op de Falkland eilanden in gewapend conflict was met Argentinië — een overheersend katholieke natie.

Sommige journalisten en hoofdartikelenschrijvers schenen bijna stomverbaasd over de deelneming van de Paus aan de oecumenische gebeurtenissen in Canterbury en twee dagen daarna in Liverpool. In de gigantische kathedraal van Liverpool zei de Paus dat „het herstel van de eenheid onder de christenen een der belangrijkste taken van de kerk in het laatste deel van de 20e eeuw vertegenwoordigt. En het is een taak die ons allen wordt

opgelegd. Niemand kan beweren dat het hem niet aangaat.” En het hoofdartikel van de Londense *Times* van 31 mei schreef:

„Het bezoek — onnodig te zeggen van wie — schijnt opmerkelijk goed te verlopen... hij heeft de roomskatholieke bevolking van Engeland dat gevoel van vreugde, moed en geestelijke verheffing geschonken waarop zij gehoopt had. De rest van ons heeft veel ontvangen om op te reageren en veel om over na te denken. De combinatie van 's mans krachtige persoonlijkheid en de majesteit van zijn

ambt is welhaast verontrustend... De gemeenschappelijke Canterbury-verklaring van de Paus en aartsbisschop Runcie moge ons welhaast prozaïsch voorkomen. Wanneer het gevoel van eenheid in Christus inderdaad zo sterk is, waarom hebben wij verder dan nog internationale commissies nodig, kan men zich afvragen...”

De *Sunday Telegraph* van 30 mei 1982 gaf het volgende commentaar op

Enthousiaste menigten, zoals hier in Glasgow, begroetten paus Johannes Paulus II overal waar hij ging. Er waren opvallend weinig protesten tegen het bezoek.

het pauselijk optreden in Canterbury: „In weerwil van zijn voorovergebogen houding straalt deze man een grote mate van kracht en waardigheid uit. Onder al die twaalf aartsbisschoppen en 50 bisschoppen trad hij als de voornaamste naar voren — de bisschop van Rome in eigen persoon, hierheen gekomen om een historische daad van verzoening te stellen in de bakermat van het anglicaanse christendom.”

Andere schrijvers, hoewel anglicaans, prezen de Paus omdat hij niet van de katholieke doctrines en tradities was afgeweken ter wille van de eenheid.

In de *Sunday Telegraph* van 6 juni 1982 prees de auteur T.E. Utley de Paus voor de niet mis te verstane wijze waarop hij zich in preken voor zijn eigen katholieke toehoorders afzette tegen „de overwegend heidense cultuur waarin wij leven”.

De heer Utley concludeerde vervolgens dat de kwestie van het „pauselijk gezag” — eeuwenlang een struikelblok voor de eenheid van de kerk — mogelijk niet zo'n groot obstakel is als velen denken. Hij vervolgde:

„De Paus heeft ons een voorbeeld van „gezag” gegeven dat veel protestantse geestelijken groen van nijd moet hebben gemaakt. Hij sprak als de herder van een kudde; hij deed het in onwrikbare bewoordingen, en zijn preken hadden een lengte die de protestantse hervormers van de zestiende eeuw zou hebben verrukt... Wat een contrast met de bedeesde, vijf minuten durende godsdienstoefeningen (een paar geestigheden en een korte vermaning...) die tegenwoordig de schrale kost vormen die de hongerige schapen van de meeste anglicaanse kansels wordt toegeworpen!”

De Paus als vrede-stichter?

In de afgelopen eeuwen leek bijna elk voornaam punt van onenigheid in de wereld van de belijdende christenen een onoverkomelijk obstakel. In een eeuw die zwanger gaat van het schrikbeeld van nucleaire vernietiging is dit mogelijk niet meer het geval.

De verschrikkelijke gevaren die de mensheid bedreigen hebben bij velen het verlangen wakker geroepen, over de verschillen in doctrine heen te stappen teneinde de wereld een „gemeenschappelijk christelijk front” te tonen.

Met andere woorden *de eenheid van de kerk is in onze dagen een dringende noodzaak*. Geen eenheid ter wille van de eenheid, maar eenheid ter wille van een moeilijk te realiseren wereldvrede.

In dit licht bezien neemt de Paus van Rome een centrale plaats op het wereldtoneel in. Hij is immers verreweg de belangrijkste leidinggevende

religieuze persoonlijkheid in de wereld — „in hoge mate een Paus van de wereld” zoals een Londense krant hem noemde.

In de Engelse stad Coventry, waar de anglicaanse kathedraal in de Tweede Wereldoorlog door Nazi-bommen werd verwoest, deed de Paus een aangrijpend beroep op de mensheid om tot wereldvrede te komen.

„De ruïnes van deze oude kathedraal herinneren onze samenleving aan haar vermogen tot vernietiging”, zei Johannes Paulus. „De schaal en de verschrikkingen van de moderne oorlogvoering, nucleair of niet, maken haar totaal onaanvaardbaar als middel om meningsverschillen tussen volkeren te beslechten. De oorlog zou tot het tragische verleden moeten behoren, zou geschiedenis moeten zijn.”

De opmerkingen van de Paus gaven een van de redacteurs van het Britse dagblad *The Guardian* aanleiding tot de opmerking: „Als dit het centrale leerstuk wordt van de oecumene van onze dagen, heeft de Paus een meer universele kerk achter zich dan hij zelf beseft.”

Op zoek naar een bereikbare eenheid

Sommige deskundigen zijn nu van mening dat, gezien de snel verslechterende toestanden in de wereld, er eenvoudig niet meer voldoende tijd is voor de luxe van een jarenlang wachten op geleerde rapporten van oecumenische commissies die zich in slakkegang voortbewegen. Een werkelijk volledige, goed onderbouwde kerkelijke eenheid is volgens deze deskundigen niet te verwezenlijken, tenzij misschien voor die kerkelijke richtingen die zich het dichtst bij het Rooms-Katholieke centrum bevinden: de Orthodoxe, de Anglicaanse en de Lutherse kerk.

Voortbouwend vanuit deze mogelijke kern zou mogelijk kunnen worden volstaan met het minder strakke doel van een godsdienstige unie, of van een nauwe samenwerking. De redacteur 'Geestelijk Leven' van de Londense *Times*, Clifford Longley, gaf de volgende visie op een minder straf gestructureerde „unie”:

„Tot dusverre is over eenheid gesproken als over het zoeken naar gemeenschappelijke intellectuele meningen over abstracte details van het geloof, dan wel als een organisatorische hervorming... maar geen van beiden dringt tot de kern van de zaak door. De gezochte christelijke eenheid is geen

sociale of structurele eenheid, maar een religieuze eenheid. Meer religieus dan organisatorisch gezien, is het juiste woord eerder 'verbond' of 'unie' dan 'eenheid'.”

Hoe men die eenheid — of dat wat lossere verbond in de vorm van samenwerking — ook bereikt, een topfunctionaris van de staf van aartsbischop Runcie moest toegeven dat de Paus een unieke rol toebedeeld zou krijgen als een persoonlijkheid die de positie van zegsman in de frontlinie zou kunnen innemen: „Wij christenen hebben behoefte aan een persoon die voor ons de eenheid belichaamt. Wij zien nu de waarde van één enkele man... en dus beginnen wij in te zien dat er veel te zeggen is voor een paus die alle christelijke kerken op de hele wereld vertegenwoordigt — zolang hun tradities niet worden verzwolgen door de specifieke rooms-katholieke tradities.”

Een herenigde christelijke kerk, van welke samenstelling dan ook, zou op den duur kunnen samenwerken met andere grote religies van de wereld — en evenzeer met menselijke regeringen — in een laatste wanhopige poging om tot wereldvrede te geraken. De bijbelse profetie wijst op de opkomst van een dergelijke gecombineerde poging van kerk en staat in Europa — het werelddeel dat het ernstigst wordt bedreigd met nucleaire vernietiging.

Deze poging zou zelfs kunnen worden gepresenteerd als de geprofeeteerde vervulling van het Koninkrijk Gods op aarde. Maar zal het dat ook zijn?

In zijn door God geïnspireerde interpretatie van de droom van Nebukadnezar maakte de profeet Daniël volkomen duidelijk dat aan het eind van deze eeuw „de God des hemels een koninkrijk [zal] oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan” (Daniël 2:44). Het zal een koninkrijk zijn dat „zonder toedoen van mensenheden” uit de berg gehouwen zal worden — dat wil zeggen een *goddelijke* regering. En de machthebbers ervan, leden van het Gezin van God, zullen onsterfelijk zijn.

Wat is het ware evangelie van vrede?

Zullen de kerken van deze wereld in staat zijn de kennelijk zo dringend noodzakelijke vrede tot stand te brengen? Helaas is de geschiedenis van de godsdienst en in het bijzonder die van het christendom al evenzeer belast met

verdeeldheid, twist en oorlogvoering als de geschiedenis van de wereldlijke naties van deze aarde.

Velen begrijpen niet dat, toen Jezus bijna tweeduizend jaar geleden in de wereld kwam, Hij het „evangelie van het Koninkrijk Gods” verkondigde (Markus 1:15). Het evangelie is het „goede nieuws” van de wereldvrede die slechts tot stand kan worden gebracht door een herstel van de regering van God, die bijna 6000 jaar geleden van deze aarde werd weggenomen.

Dat Koninkrijk is er nog steeds niet, en het is dan ook geen kerkelijke regering of kerkelijke eenheid.

Jezus werd om zijn boodschap ter dood gebracht — onder druk van de religieuze autoriteiten van zijn dagen. Maar Hij stond op uit de doden. En Hij zal terugkomen als de heerser van het Koninkrijk van God, waarvan Hij profeteerde dat Hij er de „Koning der koningen” van zou zijn (Openb. 19:16). Jezus was, in de taal der gelijkenissen, de jonge „man van hoge geboorte” die naar een ver land trok „om voor zich de koninklijke waardigheid in ontvangst te nemen en daarna terug te keren” (Lucas 19:12).

Anderen, die door God zijn geroepen, en die worden getraind in en opgevoed door Gods woord, en die zich inspannen om de aantrekkingskracht van deze goddeloze maatschappij te overwinnen, zullen met Christus regeren in het goddelijk bestuur dat over de naties van de wereld zal worden gevestigd (Openb. 2:26 en 5:10).

Het Koninkrijk van God, een regering van personen die van sterfelijk in onsterfelijk zijn veranderd, en die *verenigd zullen zijn in het gezin van God*, zullen deze wereld de vrede brengen waar de mensen van onze tijd zo naar snakken.

Dit is de eenheid die het verlangde resultaat zal opleveren. □

LIBANON

(Vervolg van pagina 4)

David in Jeruzalem.

Het oude Foenicië had op zijn grondgebied een lange rij van veroveraars te verduren gehad. Een verslag van het doortrekken van al deze legers is bewaard gebleven in de vorm van een uniek stel rotsinscripties die zo'n 33 eeuwen beslaan.

In de 13e eeuw v.C. registreerde de Egyptische farao Ramses II zijn

triumfen in Foenicië op een rotsklip bij de Nahr al Kalb (Honderivier) ten noorden van Beiroet. Zijn voorbeeld volgend lieten achtereenvolgens ook Assyrische, Perzische, Griekse en Romeinse veroveraars hun staat van dienst in de rots uithouwen. In 1799 voegde Napoleon, op weg van Egypte naar Syrië, zijn naam aan de lange lijst toe. En in 1918 was het de Britse generaal Allenby die daar zijn prestaties liet optekenen.

In de loop der eeuwen werden de Kanaänitische volkeren uit de Oudheid geleidelijk door de overwinnende legers in aantal gereduceerd. Andere volkeren — in hoofdzaak Arabieren, maar ook anderen — trokken het land binnen om er zich te vestigen.

In de evangeliën wordt het bezoek van Jezus aan de kusten van Tyrus en Sidon vermeld (Matth. 15:21). Foenicië of Fenicië wordt ook genoemd in het uit de eerste eeuw daterende boek Handelingen (11:19; 15:3; 21:2). Maar al gauw daarna verdween de naam Foenicië uit de geschiedenis.

Profetieën uit de Oudheid — voor onze tijd!

Foenicië en zijn oorspronkelijke Kanaänitische bevolkingen zijn geschiedenis geworden. Maar de eens zo machtige steden van Foenicië spelen ook in onze tijd nog steeds een belangrijke rol in de gebeurtenissen in het Midden-Oosten.

De bijbelse profetie is aan deze kuststeden in de streek die tegenwoordig Libanon wordt genoemd, niet voorbijgegaan. De profeten Jeremia en Ezechiël vertellen veel over deze steden.

Enkele van hun profetieën gingen reeds in de Oudheid in vervulling. Sommige ervan werden slechts ten dele vervuld. En veel andere zullen in de voor ons liggende tijd *alsnog* in vervulling gaan!

In de profetie wordt nooit over Libanon gesproken als over een eenheid. De bijbelse profetieën concentreren zich op de diverse steden van Libanon afzonderlijk. De versnippering van het land in de afgelopen jaren in afzonderlijke enclaves past dus perfect in het algemene beeld dat in de Oudheid in de profetie werd vastgelegd.

De stad Tyrus, tegenwoordig een centrum van de Palestijnse Arabieren, vormt daarvan een voorbeeld. Zij is het

onderwerp van een profetie die zo'n 26 eeuwen omspant! God openbaarde aan Ezechiël dat Hij vele volken tegen Tyrus op zou stuwen, — „zoals de zee haar golven opstuwt” (26:3). Dat wil zeggen: de een na de ander.

Koning Nebukadnezar van Babylon deelde de eerste klap uit. In zijn voetstappen volgde een lange rij veroveraars, waaronder Alexander de Grote, die de rijkdommen van Tyrus in de loop der eeuwen hebben verspild (26:12). De laatste klap zal aan het einde van deze tijd door God zelf worden toegediend (26:13-14, 19-21). Tyrus zal op een verschrikkelijke manier aan haar einde komen. „Tot een voorwerp van verschrikking zal Ik u maken en gij zult niet meer zijn...” aldus verklaart God (26:21).

In onze dagen is het eens zo machtige Tyrus slechts een onbeduidende haven. Haar voormalige macht is door opeenvolgende golven van verwoesting door buitenlandse indringers uitgewist. Evenals het noordelijker gelegen Sidon was Tyrus de afgelopen jaren een bolwerk van de Palestijnse guerrilla's. En in weerwil van de recente Israelische overwinningen wijst de profetie er, zoals wij zullen zien, op dat de Palestijnse guerrilla's zowel in Tyrus als in andere steden van Libanon een rol zullen blijven spelen!

Omvangrijk verbond

Evenals met Tyrus het geval is, zijn de bijbelse profetieën voor Sidon en andere steden in dit gebied grotendeels onheilsboodschappen — waarschuwingen voor zich voortslepende conflictsituaties en voor ophanden zijnde rampen en verwoestingen.

Let eens in het bijzonder op de profetische Psalm 83. Hier vinden wij een beschrijving van een komende coalitie van naties uit het Midden-Oosten wier doel zal zijn de *uitroeïing* van de naam Israel! „Zij zeggen: Komt, laten wij hen als volk verdelgen, zodat aan de naam van Israël niet meer wordt gedacht” (vers 5).

Deze profetie zou nooit voor deze 20e eeuw in vervulling hebben kunnen gaan. Waarom niet?

Sedert de Oudheid (de 8e eeuw v.C.) heeft er — tot *onze eeuw* toe — in het Midden-Oosten nooit een land bestaan dat officieel de naam Israel droeg.

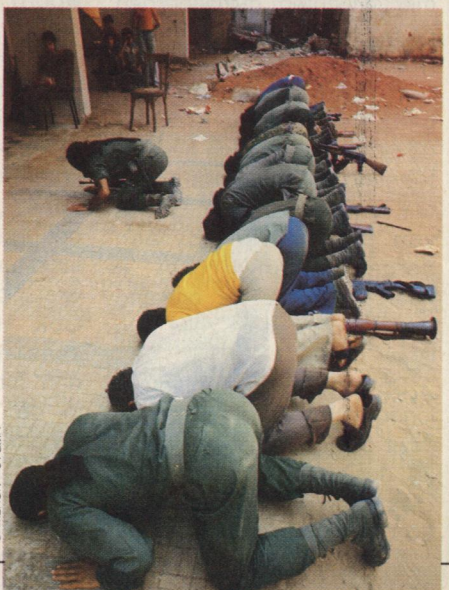
ALAIN KELLER—SYGMA

CAMERON—SYGMA

A. DE JEAN—SYGMA

CAMERON—SYGMA

WANNEER VROUWEN EN KINDEREN LIJDEN...

Vervolg van pagina 6

nationale zelfverdediging zou kunnen worden gerechtvaardigd.

Zelfs in Israël zelf werd de morele kant van de aanvallen op dichtbevolkte civiele wijken heftig becritiseerd.

Tenslotte slaagden de pogingen van de diplomatieke vertegenwoordiger Habib om een wapenstilstand tot stand te brengen.

Israëlische invasie

Begin juni van dit jaar kwam er echter abrupt een einde aan de broze, door de Verenigde Staten bewerkstelligde wapenstilstand.

Als reactie op de moord-aanslag op de Israëlische ambassadeur in Londen, vielen Israëlische gevechtsvliegtuigen PLO-doelen in zuidelijk Libanon en in Beiroet aan. In antwoord daarop begon de PLO de grenssteden in het noorden van Israël met kanonnen en raketten te bestoken. Deze nieuwe gevechten waren zelfs nog heviger dan die welke aan de wapenstilstand van een jaar daarvoor vooraf waren gegaan.

De Israëlische bombardementsvluchten culmineerden op 6 juni in een grootschalige Israëlische invasie van Libanon. Hoewel er al lang geruchten circuleerden dat de Israël's uit woede over de toegenomen guerrilla-activiteit tegen steden in Galilea van plan waren tot een dergelijke aanval over te gaan, verraste de omvang van de juni-invasie zelfs vele Israël's.

De Israëlische pantsercolonnes rukten over een breed front op. Terwijl zij met steun uit de lucht en vanuit zee Libanon binnenstroonden, drongen de grondtroepen

meer dan 80 kilometer van Libanon op, tot in Beiroet zelf.

Deze beslissende militaire actie had ten doel de politieke ruggraat van de PLO in Libanon te breken en de militaire infrastructuur van de PLO te vernietigen. Israël had er terecht op gerekend dat de voortdurende meningsverschillen in de Arabische wereld borg zouden staan voor het uitblijven van een gezamenlijk Arabisch ant-

uiteengeslagen.

Tragischerwijs kwamen verscheidene duizenden burgers — zowel mannen als vrouwen en kinderen — om het leven, terwijl in heel zuidelijk- en midden-Libanon letterlijk honderdduizenden mensen dakloos werden.

Voor het eerst sedert de Libanese burgeroorlog van zes jaar geleden is het machtsverevenwicht in Libanon nu ten gunste van de door Israël gesteunde rechtse

MILNER-SYGMA

woord op de omvangrijke invasie.

De Israëlische strijdkrachten kwamen ook rechtstreeks in botsing met de in Libanon gelegerde Syrische strijdkrachten. Syrische en Israëlische gevechtsvliegtuigen bonden de grootste luchtsrijd aan sedert de Arabisch-Israëlische oorlog van 1973. Ook slaagden Israëlische straaljagers erin de omstreken luchtdoelraketbatterijen in de Bekaa vallei uit te schakelen.

De militaire structuur van de PLO in Libanon werd door de Israëlische invasie totaal

christenen doorgeslagen.

Op het moment waarop dit geschreven wordt, eist Israël dat de PLO geen kans zal krijgen haar militaire structuur in zuidelijk Libanon weer op te bouwen. Dit is een deel van de politieke prijs die voor de terugtrekking van Israëls invasieleger moet worden betaald. Op lange termijn eist Israël bovendien garanties voor de uiteindelijke terugtrekking van alle „buitenlandse strijdkrachten” uit Libanon — in het bijzonder die van Syrië en van de PLO.

Het plan is geopperd in

Libanon uiteindelijk de een of andere internationale vredesmacht te stationeren — hetzij een van vergaande bevoegdheden voorziene troepenmacht van de Verenigde Naties, hetzij een onafhankelijke internationale strijdmacht zoals die welke nu in de Sinaï is gelegerd als uitvloeisel van de teruggave van dit schiereiland door Israël aan Egypte.

Velen dromen ervan dat er condities zullen kunnen worden geschapen die een herstel van de volledige soevereiniteit en eenheid van Libanon benevens de vestiging van een krachtige centrale regering in Beiroet mogelijk zullen maken. Zij hebben het oog op een gereorganiseerd Libanese leger dat over het hele land kan worden verspreid om in plaats van de PLO-guerrilla's en de Syriërs de orde te handhaven.

Wat de belegerde PLO betreft, die bleef midden juli nog steeds weigeren haar nederlaag te erkennen. Zij verklaarde dat de PLO, onverschillig waar zij haar basis heeft gevestigd, de strijd zal voortzetten „tot het Palestijnse vaderland op Israël is heroverd”.

Intussen heeft de Sovjet-Unie Israël gewaarschuwd dat de Joodse staat voor haar invasie in Libanon „gestraft” zal worden.

De wederopbouw van een Libanese staat die de instemming van alle politieke groeperingen in het land zou hebben, lijkt nog toekomstmuziek. Een veelomvattende regeling van de Libanese crisis zal nog lang op zich laten wachten.

Uiteindelijk zal geen oplossing mogelijk blijken zonder dat het grotere Palestijnse probleem is opgelost. En een groeiend aantal waarnemers is van mening dat dat probleem op zichzelf zou kunnen blijken niet door mensen te kunnen worden opgelost. □

Maar tegenwoordig is er wel een Israel. Dit is dus duidelijk een profetie voor *deze laatste dagen!*

Tot de deelnemers in deze uitgestrekte confederatie die in Psalm 83 wordt geopenbaard, zullen Gebal behoren (het oude Byblos, het moderne Jubail) en „Filistea [de Filistijnen, d.w.z. de Palestijnen] met de inwoners van Tyrus” (vers 8).

Hier zien wij dat reeds in de Oudheid accuraat werd voorzien dat de Palestijnse Arabieren in deze tumultueuze laatste dagen op de een of andere manier verbonden zouden worden met de steden van Libanon. De profeet Jeremia (47:4) spreekt eveneens over de Filistijnen en hun verbonden in Tyrus en Sidon.

Maar deze in Psalm 83 geprofeteerde alliantie zal geen lang leven beschoren zijn. De Bijbel openbaart dat intussen in onze tijd een grote Europese militaire dictator — in het boek Openbaring „het Beest” genoemd en in de profetie van Daniël „de koning van het Noorden” — zal opstaan en zich uiteindelijk op het Midden-Oosten storten. (Schrijf om onze gratis boekjes *Who Is The Beast? en Het boek Openbaring eindelijk onthuld.*)

De interventie van het Beest zal zowel voor Israeli's als voor Arabieren afschuwelijke gevolgen hebben. Zowel Israel („het Sieraadland”) als Egypte zullen door de troepen van het Beest worden bezet (Dan. 11:40-42). Bovendien, „velen zullen struikelen” (11:41) — dat wil zeggen, *veel landen* zullen worden omvergeworpen. Het is heel goed mogelijk dat hieronder ook de steden van Libanon vallen — die niet genoemd worden onder diegenen die aan de macht van het Beest zullen ontkomen (11:41, laatste deel).

De hieruit voortvloeiende worsteling om de wereldmacht zal de mensheid tot aan de rand van de totale vernietiging voeren (Matth. 24:21-22)!

Het zal op dat kritieke moment zijn dat God plotseling tussenbeide zal komen in de zaken van de wereld. Jezus Christus zal uit de hemel terugkeren met een machtig leger, en eens voor al een eind maken aan alle oorlogvoering — hetzij binnenslands, hetzij tussen volkeren (Openb. 19:11-21). Het zal eerst dan en *alleen* dan zijn dat de vrede en de harmonie hersteld zullen worden, niet alleen in de streek van Libanon, maar in de hele wereld. Jezus Christus zal bewerkstelligen wat onze

hedendaagse generaals en staatslieden zelfs niet kunnen hopen ooit te realiseren! De vrede zal dwingend worden *opgelegd*.

Het is niet zonder betekenis dat dit komende tijdperk van vrede voor Libanon en voor de wereld als geheel wordt verkondigd door drie plaquettes met inscripties die zijn aangebracht in het door oorlog geteisterde Metoella aan de Israelisch-Libanese grens. (Zie de foto's.) Deze plaquettes — een in het Engels, een in het Hebreeuws en een in het Arabisch — verkondigen de stellige profetie van Jesaja 2:4. Met de komst van Jezus Christus zal zij werkelijkheid worden. Hier volgt wat deze profetie voorzegt:

„En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren.”

Achter het slechte nieuws van deze tijd ligt die kostelijke goede tijd op ons te wachten! □

ONGEBOREN KIND

(Vervolg van pagina 17)

deden 29 dat alleen omdat hun kind een meisje zou zijn.

Steinbacher: „Laten we veronderstellen dat het allemaal een kwestie van vrije keuze of het recht op privacy is. De volgende persoon kan dan wel zeggen, 'ik heb de verkeerde kleur ogen', ik bedoel, waar is het eind?”

Inderdaad, waar is het eind? Eindigt het met geslachtsselectie, euthanasie, rassenmoord? Hoe zit het met de 50 miljoen slachtoffers die abortus reeds gemaakt heeft? Het lijkt erop dat de wetenschap en de aanhangers van abortus de doos van Pandora open hebben gemaakt en nu niet meer in staat zijn het deksel er weer op te krijgen. Naast de voor de hand liggende directe kosten van abortus, zijn er ook nog verborgen kosten.

De aanstaande moeders die deze 'terloopse' abortussen ondergaan om het meisje of jongetje te krijgen dat ze willen, zouden weleens niet in staat kunnen zijn hun doel te bereiken.

Onderzoeken uit Oost-Europa tonen aan dat één abortus het risico op een te vroeg geboren kind verhoogt met 14 procent. Twee abortussen verhogen het

risico met 18 procent, en drie met 24 procent. Ook krijgt 17,5 procent (in vergelijking met de algemene 7,39%) van de vrouwen die een abortus ondergaan hebben een miskraam. Bovendien wordt het risico dat het kind tijdens de bevalling sterft, verdubbeld als de moeder een abortus gehad heeft.

Vele mensen vragen zich net als Steinbacher af waarom geslachtsselectie nog langer toegestaan wordt. Zij zien geslachtsselectie duidelijk als een wezenlijke bedreiging voor het evenwicht tussen de geslachten. Zij zien geslachtsselectie echter niet als eenvoudig een stap verder dan abortus. Als de aanhangers van abortus zouden toegeven dat het net zo erg is om een menselijk leven te vernietigen omdat het van het verkeerde geslacht is, als om dat te doen omdat het een vrouw op een bepaald moment niet goed uitkomt een kind te krijgen, zou dat betekenen dat de hele kwestie van abortus heeft afgedaan. Zij zitten gevangen in hun eigen retoriek.

Al jarenlang maakt hoofdredacteur Herbert W. Armstrong de lezers van DE ECHTE WAARHEID bekend met de twee levenswijzen: de wijze van 'geven' en de wijze van 'nemen'. Hij heeft gewaarschuwd dat onze maatschappij op de wijze van 'nemen' leeft — de wijze van het zelfzuchtige verlangen. De openlijke geringschatting voor het leven van een ongeboren kind door zijn of haar moeder sluit zeer goed aan bij deze bijbelse profetie: „in de laatste dagen . . . zullen de mensen zelfzuchtig zijn . . . liefdeloos . . . met meer liefde voor genot dan voor God” (2 Tim. 3:1-4). Ja, dezelfde rechten die de aanhangers van abortus veroverd hebben voor de vrouwen — het veronderstelde recht om baas te zijn over hun eigen lichaam (abortus) — brengen nu nog meer ongeboren levens in gevaar, alleen omdat hun geslacht vrouwelijk kan zijn.

De wereld heeft Gods wetten vergeten. En zonder de morele absolutismen die daarin gegeven worden, is zij verloren geraakt in een zee van valse idealen en verkeerde informatie.

Dezelfde weetgierigheid die ons atoomwapens gebracht heeft, gaat nu gestadig af op nieuwe problemen. Al gauw zal het misschien niet meer een kwestie zijn van het overleven van een atoomoorlog of het overleven van de best aangepaste soorten. Het zal misschien eerder een kwestie zijn van het overleven van alleen hen die in de baarmoeder geselecteerd zijn. □

Voor hen die gaan trouwen

Het is essentieel een huwelijk op goede voet te beginnen. Hoeveel makkelijker is het niet om een race te winnen als je een snelle start maakt. Een bepaalde zin in de joods-christelijke Bijbel brengt dit punt heel duidelijk naar voren. „Wanneer iemand pas een vrouw gehuwd heeft, zal hij in het leger niet uitrukken en men zal hem in geen enkel opzicht bezwaren; gedurende één jaar zal hij vrijgesteld zijn

ten behoeve van zijn huis, en de vrouw die hij gehuwd heeft, verheugen [geluk geven]” (Deut. 24:5).

God wil dat uw huwelijk een gelukkig huwelijk is. Zelfs de sociale structuur in het oude Israel was erop berekend om pasgetrouwen een goede start te geven. De naties van deze wereld hebben de wijsheid die het oude Israel gegeven was natuurlijk afgewezen. Als ze

dat niet hadden gedaan, zouden er niet zoveel droeve kranteberichten zijn over echtparen die slechts een paar uur of misschien een paar dagen getrouwd waren, en waarvan de man later ergens aan de andere kant van de aardbol gesneuveld is.

Maar het principe dat in dit ene vers gegeven wordt om een solide huwelijk op te bouwen, kan niet worden misverstaan. *Geluk geven* is de

naam van het huwelijksspel. Onze hoofdredacteur verklaart al lange tijd dat er maar twee wezenlijke levenswijzen zijn — de wijze van geven en de wijze van nemen. Er is ook gezegd dat er maar twee soorten mensen bestaan — de gevers en de nemers. In het huwelijk kunt u maar beter beiden gevers zijn.

De wijze van geven is de wijze van samenwerking, de wijze van delen, de wijze van de partner op de eerste plaats laten komen, de wijze van hulpvaardigheid in iedere situatie. □

ZOENEN

(Vervolg van pagina 12)

delft boosheid op.” Laat de zaak rusten!

Wanneer je elkaar niet meer zoent . . .

Het laatste onderdeel van dit artikel is de intimiteit in het huwelijk. Er is wel gezegd, en zeer juist, dat intimiteit de essentie is van het huwelijk. Intimiteit is echter veel meer dan lichamelijke gemeenschap. Een wetende blik tussen twee mensen die liefhebben. Een kneepje in de hand, juist op het goede moment. Een wandeling in het park met zijn tweetjes, waarbij nauwelijks gesproken wordt. Koffie met een koekje als de kinderen naar bed zijn gebracht. Al deze dingen, en nog vele andere, maken deel uit van een intieme huwelijksrelatie.

Hebben de zorgen van het leven deze dingen uit uw huwelijk verdrongen? U neemt niet meer de moeite elkaar te zoenen. De kinderen lijken alle tijd in beslag te nemen en er is niets over voor uw man. U hebt bijna altijd hoofdpijn als u naar bed gaat. Dan loopt het huwelijk gevaar!

Als u overdag geen intimiteit toont tegenover uw partner, verwacht dan alstublieft niet dat het in bed wel in orde komt. Dat zal het niet! Dr. Ed Wheat en zijn vrouw doen een veelzeggende uitspraak in hun boek over het christelijke huwelijk. „Ondanks de beweringen van sommige boeken over sex, kan een echtpaar sex niet gescheiden houden van de rest van hun huwelijk . . . Alles wat in een huwelijk gebeurt, heeft zijn uitwerking

op het bedrijven van de liefde” (*Intended for Pleasure*, p. 21, Revell).

Sexuele intimiteit is een veel te veelomvattend onderwerp om in een enkel tijdschriftartikel te behandelen. Als u problemen hebt op dit vlak of onderwerp, bestel dan ons gratis boek, getiteld *The Missing Dimension in Sex*. Dit aantrekkelijke boek geeft niet alleen de nodige vakkundige informatie, maar verklaart ook de essentiële geestelijke betekenis van de meest intieme fysieke relatie van het leven.

Maar wat er overdag gebeurt, is waarschijnlijk belangrijker dan wat er 's nachts gebeurt. De fysieke intimiteiten van 's avonds zouden slechts een liefdevolle climax moeten zijn van de kleine intimiteiten die begonnen zijn vanaf het moment dat u wakker werd en uw partner goedemorgen kuste. □

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 1)

eeuwig en altijd zal blijven! In een artikel in DE ECHE WAARHEID van enkele maanden geleden schreef ik dat, net als Howard Hughes ook iets met zich meenam toen hij stierf en zoals wij allemaal iets zullen meenemen, ik een geestelijke schat heb verzameld waarvan ik gedurende alle eeuwigheid onbeschrijfelijk zal kunnen genieten.

Maar hoe staat het nu *met uw leven*? Is dat zoals dat van de meeste mensen: sluimerend, een 50%-bestaan, zich slechts half bewust van uw mogelijkheden van materieel succes in deze

wereld? Gebruikt u, zoals de meeste mensen, ook nog niet de helft van uw normale fysieke denkvermogen? Bent u zich volkomen *onbewust* van dat allerhoogste doel dat de Grote God u als *uw eigen uiteindelijke potentieel* aanbiedt? Dit potentieel is zo overwelvend dat het voor een mens haast niet mogelijk is het te geloven — toch is het echt, en waar!

Indien u inzicht in dit uiteindelijke grote potentieel van de mens wilt hebben, wil ik u graag mijn nieuwste boekje *Nooit eerder begrepen: Waarom de mensheid haar problemen niet kan oplossen* toesturen, gratis. En als u echt iets wilt doen om uw leven te veranderen en op Gods spoor wilt brengen, stuur ik u bovendien een exemplaar van mijn boek *Het ongelooflijke potentieel van de mens* toe, eveneens gratis.

Denk nu na over wat uw leven zou moeten zijn. Het zou gezond moeten zijn, gebaseerd op een juiste voeding, voldoende slaap en een normale, niet overdreven hoeveelheid lichaamsbeweging. U zou een krachtig, dynamisch leven moeten hebben, fysiek en mentaal bewust van het werkelijke *doel* van het menselijk leven: om uiteindelijk, door de ontwikkeling van een rechtvaardig goddelijk *karakter*, een goddelijke, uit Geest geboren en samengestelde zoon van God te worden — in feite een Goddelijk wezen in het Gezin van God! U zou dynamisch en geestelijk geïnspireerd moeten zijn door de *wil* volgens Gods levensstijl te leven, door het geboeid bestuderen van *zijn Woord*, teneinde u in Gods weg te leiden, met energieke, actieve *dienstbaarheid* en toewijding aan de ontwikkeling van Gods *karakter* in uw leven. □

van onze lezers

Oprecht menselijk

Hierbij wil ik gaarne eens een reactie plaatsen op het artikel 'persoonlijk van'. ['Wat is de ergste zonde?' *EW*, juni 1982] Allereerst wil ik vermelden, dat na een 4 à 5 nummers van DE ECHTE WAARHEID gelezen te hebben, hierbij waardering wil uitspreken over de gekozen onderwerpen. Dit zijn echt problemen van deze tijd, wat eerder toeneemt dan afneemt. Aansluitend hierop, ben ik van mening dat deze problematiek menselijk, dat wil zeggen wil onze goede eigenschappen o.a.: Liefde, begrip e.d. aangepakt moeten worden.

Daarom heb ik mijn bedenkingen op het artikel 'persoonlijk van'.

Allereerst wil ik zeggen, dat ik wel gelovig ben, met dien verstande, ik geloof in een God doch niet met die menselijke verheerlijking dat God eens mens is geweest, maar iets wat ongrijpbaar en moeilijk te bevatten is. Persoonlijk ben ik dan ook van mening dat de mens eens oprecht menselijk moet proberen te leven en niet altijd geconfronteerd moet worden met de Godsverheerlijking die ik om mij heen constateer, of door geschrift of door persoonlijk contact op straat of aan

de deur door godsdienstige instellingen. U zult al wel begrepen hebben dat ik niet bij een of andere godsdienst ben aangesloten.

Mijn zienswijze is, probeer eens zoveel mogelijk oprecht mens te zijn, door zoveel mogelijk goede menselijke eigenschappen de tonen aan je medemens, dan is het leven veel zinvoller en heeft meer inhoud.

Door dit artikel ben ik een beetje bang dat de mens teveel afschuift naar God, zonder zelf eens iets te doen met zijn eigen ik en goede instelling die iedereen heeft, maar zelf niet beseft of te gemakkelijk naast zich neerlegt.

Hopende u hier niet mee gekwetst te hebben, doch dat u dit moet zien als iemand die zich wil afzetten tegen het Godsverheerlijken, om de mens zijn eigenwaarde te geven, met de goede menselijke eigenschappen die wij allen van God hebben meegekregen en deze ook eens moeten gaan gebruiken.

H.S., Deventer

Heb uw naaste lief

Dank voor de toezending van uw blad DE ECHTE WAARHEID — Of u zo uw doel kunt bereiken de mensheid daar een

zuiver begrip voor bij te brengen betwijfel ik zeer, daar de mensheid langs de weg van lezing in de Bijbel niet de moeite zal nemen zich erin te verdiepen en de kennis ervan te kunnen uitdragen.

Eenvoudiger lijkt mij de prediking: „Heb uw naaste lief...” in de praktijk te brengen en als zuurdesem te laten werken, opdat we alle haat die tussen mensen en volkeren leeft om te zetten in begrip voor de naaste en dan minder snel tot veroordelingen te komen, die tot wantoestanden leiden.

Voor verdere toezending van uw blad waarvan ik dus graag kennis heb genomen stel ik geen prijs meer.

C.S., Haarlem

Succes alleen voor mannen?

Stopt u alstublieft de toezending van uw tijdschrift. Ik heb besloten feminist te zijn. Ik ben blij voor de vrouwen die gelukkig zijn als huisvrouw. Ik zou alleen willen dat zij blij konden zijn voor mij die actief wil zijn „in de wereld”, en niet onderworpen wil zijn aan de leiding van mannen.

Ik krimp nog altijd ineen als ik een boekje lees als *The Seven Laws of Success* en daarin alleen maar het beeld van de

blanke man op de carrièreladder aantref. Hoe zit het dan met de vrouw en mensen van andere huidskleur?

D.G., San Diego, Californië

Ierland

Veel aderlatingen in Ierland zijn grotendeels te wijten aan de machinaties, grillen en hersenschimmen van mensen van buiten Groot-Brittannië. Het is tegenwoordig een gemeenplaats dat miljoenen dollars Ierland worden binnengepompt louter om de vijandelijkheden tussen Protestanten en Katholieken voort te zetten en te escaleren. Er is nauwelijks enig teken dat erop wijst dat er geld wordt aangewend om vrede en harmonie tot stand te brengen.

S.L., Toronto, Ontario

Als er niet de economische ongelijkheid was tussen Protestanten en Katholieken zou er wellicht haast geen strijd zijn tegenwoordig. Deze heeft zonder twijfel zijn wortels in de godsdienstverschillen, maar de fout van de Protestantse meerderheid om de Katholieke minderheid weinig meer toe te staan dan een soort dwangarbeid heeft de huidige onrust geschapen.

J.G., Greene, New York

REAGEERBUISEBABY'S?

(Vervolg van pagina 18)

lachte Sara in zichzelf, denkende: Zal ik wellust hebben, nadat ik vervallen ben, terwijl mijn heer oud is? Toen zeide de Here tot Abraham: Waarom lacht Sara daar en zegt: Zal ik werkelijk baren, terwijl ik oud geworden ben? *Zou voor de Here iets te wonderlijk zijn?*” (vers 12-14.)

oktober 1982

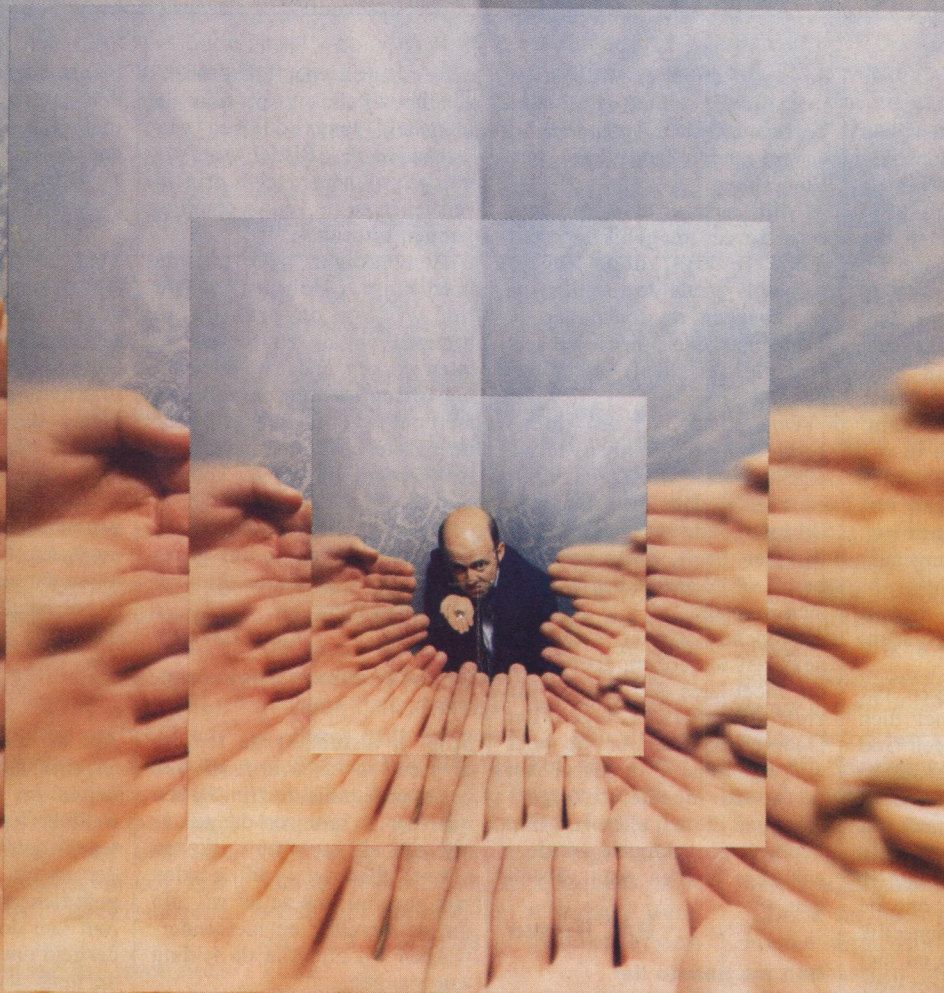
Zou voor God iets te moeilijk zijn? „Ja!” antwoordt de moderne wetenschap al te vaak, terwijl deze zich bijvert alternatieve remedies te vinden voor de problemen. De oorzaak van voortplantingsmoeilijkheden — en alle andere lichamelijke gebreken — is dat er ergens fysieke zonde begaan is, hetzij door de getroffen personen zelf of door anderen. Ziekte, kwalen en lichamelijke ongemakken zijn de straf voor het overtreden van de wetten. Dat

is de oorzaak.

De oplossing is niet om te proberen om die straffen heen te komen met behulp van wetenschappelijke, kunstmatig bereikte middelen. Dat is de behandeling van het gevolg. De oplossing is om de zonde te laten vergeven en de straf weg te laten nemen. Dat is de manier waarop het in de wereld van morgen gedaan zal worden. En dat is de manier waarop de mensheid het vandaag zou moeten doen. □

Gevangen in het schuldennet?

Bijna iedereen is tegenwoordig verwickeld in een strijd om de eindjes aan elkaar te knopen. Maar hier is hulp. Ons gratis boekje *Het Einde van uw Financiële Zorgen* toont de oorzaak achter persoonlijke financiële problemen en laat u zien hoe u deze kunt oplossen. Schrijf om een gratis exemplaar van dit broodnodige boekje.

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

Zend mij de volgende lectuur: _____

Adreswijziging: _____

Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres:

Naam _____

Straat _____

Postcode/plaats _____

Land _____

Knip uit en zend dit samen
met het adresstrookje
naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)